Spejdernes Magasin

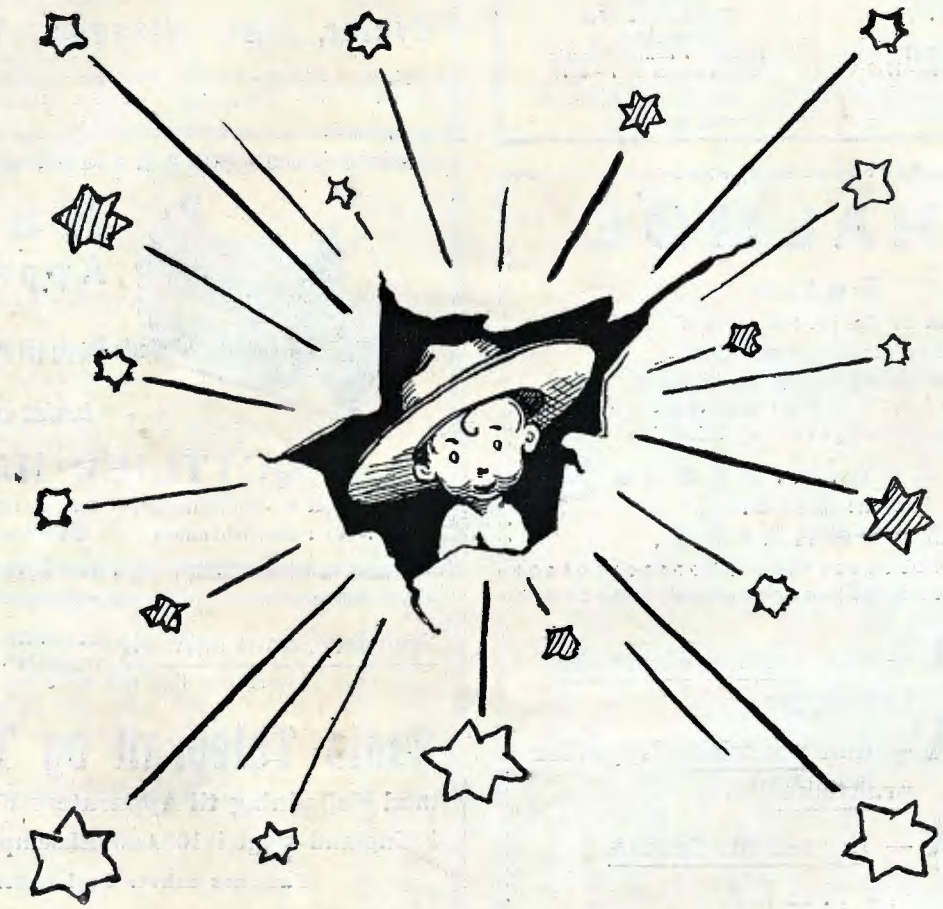

Glædeligt Nytaar!

Januar 1924

HAANDVÆRKERBANKEN I KJØBENHAVN

AKTIESELSKAB — GRUNDLAGT 1867

HOVEDKONTOR

VED STRANDEN 6

Telefoner: Central 81 35 & 11 135
med Omstilling til samtlige Kontorer.

AFDELINGER:

AMAGERBROGADE 122
Telefon Central 13 618

TRIANGLEN 3
Telefon Central 90 40

NØRREBROGADE 17
Telefon Central 48 94 - 77 43

VESTERBROGADE 63
Hjørnet af Dannebrogsgade
Telefon Central 21 01 - 83 16

BOX ved Hovedkontoret og samtlige Afdelinger.

Kontortid 10—3 og 5½—6½. Lørdag kun 10—2.

ADLER CYCLE A/S

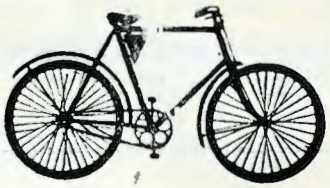

København K. - Søtovet 1-3.

Cycler, Dæk, Slanger, Tilbehør.

Acaphoner - Plader - Talemaskiner til Privat- og Lejrbrug. Medlemmer af Spejderkorpset indrømmes **RABAT**

H. HALMØE

Telte

fra 27 Kr. pr. Stk., syet af
prima amerik. Army Duck.
De bedste og derfor de billigste.
Køb intet Telt, uden at have set
mine forskellige Telte opstillede i

Cort Adelersgade 8.

Telefon: Byen 6762.

KØBENHAVN K.

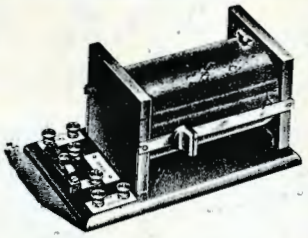

Radio Apparater

og

Dele til Selvbygning

bedst og billigst

A/S F. GOTTLIEB HANSEN

Ny Østergade 11 - København K. - Tlf.: C. 1493, Byen 3256.
Telegr.-Adr.: Gottliebhansen. — *Katalog mod Porto.*

NEFA — den ideelle, elektriske Cyklelygte.

NEFA — den praktiske Lygte for praktiske Folk.

NEFA — Lygten for Scouts.

A/S NEFA

Fuglebakkevej 90, L. — Tlf. Taga 1898.

Spejdere, som selv vil fremstille Deres Radioapparater, kan ikke undvære den lige udkomne Bog:

Radio Telegrafi og Telefoni

med Vejledning til Apparaters Fremstilling

I England solgt i 100,000 Eksempl. **Pris 3 Kr.**

Faas hos enhver Boghandler.

ANDR. FRED. HØST & SØNS FORLAG

Til Tænderne Morgenparade
Børstes der med
Colgates Tandpasta

Interessant og underholdende Julegave.

Stort Udvalg i **tropiske Fugle** saasom forskellige Arter Astrilder, Risfinker, Selskabspapegøjer etc. **Store talende Papegøjer.** Kanariefugle, alm. og Harzer. **Fuglebure. Glasakvarier,** Koldvands- og Trope, **Fisk** samt Vandplanter.

Sønchens Fuglehandel
Larsbjørnstræde Nr. 12
Telefon Byen 1060 x.

Spejdere husk
Skakspil Damspil og Legetøj
billigst
Gothersgade 113, Kj.
Telefon Byen 5671 x.

ENHVER SPEJDER

bør til enhver Tid være i Besiddelse af en Eversharp. Særlig den korte Model med Lommeholder, som her er afbildet, egner sig for Spejdere, da hele Pencilen gaar ned i Lommen og derfor vanskelig tabes.

Forlang den ægte

EVERSHARP
REG. U.S. PAT. OFF.

Navnet staar paa den.

MACKINTOSHS TOFFEE DE LUXE
(LUKSUS CARAMEL)
er uundværlig under Lejrliv og paa Marchture — Spørg Britiske Spejdere — Faaes i Konfektureforr.
En gros hos:
THORVALD JENSEN
STORMGADE 35 — TLF. BYEN 7120

BEMÆKR

De danske Statsbaner.

Tillæg III til det lokale Personbefordringsreglement.
Tillæg IV til Reglementet for Kalundborg—Aarhus Overfarten.

Med Gyldighed fra den 1. December d. A. er ovennævnte Tillæg udkomne, ved hvilke den nugældende Bestemmelse om, at to Børn — uden Hensyn til Alderen — ved Skole- (Klasse-) Udflugter kan rejse paa III Klasse paa een til fuld Pris løst Billet udvides til ogsaa at omfatte Udflugter, der foretages af Spejdere, Frivilligt Drengeforbund, K. F. U. M.'s og K. F. U. K.'s Ungdomsafdelinger og lignende Organisationer, idet der dog samtidig baade for disse Udflugter og for Skoleudflugterne fastsættes et Mindstetal af 14 Deltagere (eller Betaling for 7 III Klasses Billetter til fuld Pris) og en Aldersgrænse for de paagældende Deltagere af ikke over 18 Aar.

Tillægene udleveres uden Betaling til Købere og Indehavere af Reglementerne.

Generaldirektoratet for De danske Statsbaner, København, den 26. November 1923.

N·THORSØE·OLSEN'S
BOGTRYKKERI
HENRIK-STEFFENSVEJ 2
TELF.-VESTER 5326y
Leverandør til Billigste Kilde
Københavns Div. for Tryksager

KJØBENHAVNS MÆLKEFORSYNING
Telf. 310 954
Telf. 310 954

Kører med
sine 80 Detailvogne i København og Omegn

F. O. CARLSSONS EFTFL.
Carl Jonsèn.

URMAGER
Amagertorv 31
København K.
Specialforretning i Ure og Bæder.
Drengeure fra 8 Kroner.
Grundlagt 1877. *Telf. Byen 7754.*
Første Klasses Reparationsværksted

Der er 117 Danselærere her i Byen —
Men kun een Carlsen

SPEJDERE!
Spis altid
ROYAL-STÆNGER!
FAAS OVERALT.
KONFEKTUREFABRIKEN »ROYAL«

Sygeplejeartikler.
Brokbind.
Flonelsbind.
Gummistrømper.
Vat. Gacebind.

GUMMISAALER
3 Mdrs. Garanti for Slid.
Træthed og ømme Fødder undgaas.
Spejdere 10 pCt. Rabat.
Amk. Gummivare Industri,
Vestergade 3, Tlf. By. 4195

Clichéerne til Speidernes Magasin udføres i

Dyrlov 11. Telf. 12865.

FOTOGRAF JOHANNES HAUERSLEV
FÆLLEDVEJ 9 TELEFON 3709
ATELIER FOR PORTRÆT OG GRUPPEFOTOGRAFERING I ALLE STØRRELSER
HVERDAGE 9—6 SØNDAGE 10—4

Spejdersang.

(Julekonkurrencen)

(Mel.: You Kodi Des Scouts.)

Hørte Du en rask Musik,
hvor du gik,
straks du fik
Lyst, at høre Skovens Røst,
søge Fred og Trøst.
Hører du den raske Tromme
varsle om vort Komme. —
Det er Spejderen, der drager,
drager mod den grønne Skov,
straks du Stuen vrager,
synger Skovens Lov.

Vi er Ven med Vind og Vejr,
Spurv og Stær,
Bøgetræer,
se dit sløve Virkerum
ligger koldt og stum,
men den grønne Skov kan tale,
ligger ej som By i Dvale —
Det er — osv.

Flemming Rye Esbak,
Amaliegade 16.
Silkeborg. I Silkeborg Trop.

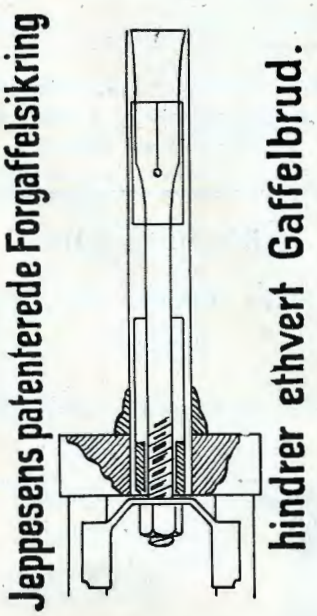

V. Schmidt,
Holmensg. 29. Tlf. Byen 2925 y
Messinginstrumenter, Trommer, Signalhorn, Trommefløjter

N. F. JOHANSEN A/S
FARVERGADE 4
KØBENHAVN B. — TELF. BYEN 7347
Specialforretning i Radioapparater
Færdige Apparater og alle løse Dele for Selvbyggere
Katalog sendes 15 Øre + Porto.

Nehms Handels- & Sprogkursus
Amagertorv 31, 2 **Telf. Byen 4090**
Kontorskrift, Regning, enk., dobb. og Kolonnebogholderi, dansk, tysk, engelsk. fransk, Handelskorrespondance, Stenografi, Maskinskrivning.
Aabent 10 Fm. — 9 Aften, Lørdag til Kl. 2 — Program sendes portofrit.

KONDITOR **HENNING KLENZ - TORVEGADE 32 - BYEN 3423**
De bedste Kager, Chocolader og Desserter
BRINGER OVERALT I BYEN

Pris: 50 Øre

SPEJDERNES · MAGASIN

UDGIVET AF „DET DANSKE SPEJDERKORPS"

REDAKTØR: GUNNAR JØRGENSEN
FREDENSVEJ 61 - CHARLOTTENLUND

VÆR BEREDT

EKSP.: SPEJDERKORPSETS KONTOR
NØRREGADE 15 - TELEFON BYEN 1986

NUMMER 4 | JANUAR 1924 | 8. AARGANG

Verdens-Spejder-Stævnet

Den Internationale Jamboree i København 1924

Verdens-Spejder-Stævnet vil i Aar finde Sted i København. Dette Stævne er en stor Begivenhed i alle Spejderes Liv Verden over. Størst bliver den dog for os danske. Fra Amerika, Afrika, Australien, Asien og Europa vil Spejderne stævne sammen til Danmark. Vi kan vente dem i Tusindvis, og det vil blive det største Antal fremmede, der paa een Gang har besøgt Danmark.

Netop i disse Dage er det foreløbige Program udsendt fra det internationale Spejderbureau i England, og som I vil se, er de fleste af Konkurrencerne de samme som dem i Korpslejren i Rold sidste Sommer.

Spejdernes internationale Jamboree

vil blive holdt i København, Danmark, fra 10. August til 23. August 1923.

Foreløbigt Program:

10.—17. August: *Lejrliv, Landsholds-Turnering om Verdensmesterskabet i Spejdersport, Opvisninger.*
18.—23. August vil blive benyttet til at give de fremmede Spejdere et *Indtryk af Danmark* i saa stor Udstrækning, som det er muligt at give det i København og Omegn.

Indbydelse.

1. Landshold.

Det Danske Spejderkorps indbyder *Ethvert Land* til at deltage med et *Landshold* paa 48 Spejdere med fire Førere.

Dette Landshold deltager for vedkommende Land i *Turneringen om Verdensmesterskabet i Spejdersport.*

Højeste samlede Alder for de 48 Spejdere i Landsholdet er $48 \times 16 = 768$ Aar regnet den 31. Juli 1924.

2. Betingelser.

Landsholdet skal medbringe sin egen Lejrudrustning (let) og een To-Mands Kano eller to Een-Mands Kanoer (hvis det tager Del i Konkurrence 7 a).

Hvert Hold vil faa anvist egen Lejrplads, hvor det maa slaa Lejr og lave egen Mad, ganske som i en almindelig Tropslejr.

Proviant vil blive udleveret fra Lejr-Kantinen, hvor Tropperne kan rekvirere Forsyninger.

3. Betaling.

Betalingen for Provianten bliver kun 3 shilling (engelsk Mønt) pr. Dag pr. Spejder.

4. Passive Deltagere (Spejdere).

Foruden de officielle Landshold haaber man, at store Afdelinger af Spejdere fra alle Lande vil tage Del i den første Internationale Jamboree paa dansk Grund.

Ulveflokke og Ulveførere er ligeledes velkomne. Der vil blive særlig Lejrplads for Ulvene, og disse opfordres til at give særlige Opvisninger og til at deltage i en særlig *Ulve-Turnering*.

Hvert Lands passive Deltagere (Spejdere) maa være under Kommando af en Fører udpeget af vedkommende Land specielt til denne Opgave. (Dette angaar ikke Landsholdene, for hvilke der vil blive truffet særligt Arrangement.

Betingelser for Lejr, Proviant og Betaling er de samme som ovenfor under 1, 2 og 3.

5. Opvisninger.

Der vil blive givet Opvisninger, som illustrerer nationale Ejendommeligheder og Arbejdsmetoder, og ethvert Tilbud om at deltage heri modtages med Glæde.

Turneringen.

A. Verdensmesterskabet i Spejdersport.

1. *Turn out* — hele Troppen.
2. *Lejrsport* — » »
   a. Pakning og Transport.
   b. Spejdermæssig Udrustning.
   c. Hurtig Lejrslagning.
   d. Bedst indrettede Lejr efter 3 Timers Forløb.
3. *Sange og Raab* — hele Troppen. Maximum: 15 Minutter.
4. *Folkedanse* — hele Troppen. Maximum: 15 Minutter.
5. *Lejrbaalsunderholdning* — hele Troppen. Maximum: 15 Minutter.
6. *Spejder-Konkurrence.* I.
   Iagttagelse (i By)
   Slutningsopgave
   Woodcraft
   Stifinderopgave
   Brødbagning paa en Gren
   Første Hjælp
   } 6 Spejdere pr. Landshold. Een til hver Opgave.
7. *Spejder-Konkurrence.* II.
   Lassokast
   Altmuligmand
   Træklatring
   Hurtigløb (80 Yards)
   Stenkast (Vægt af Sten $^1/_2$ kg)
   Cross country Løb
   } 6 Spejdere pr. Landshold. Een til hver Opgave.
   (eller i Stedet for 7 kan tages 7 a).

7 a. *Kano-Sport.*
   Pakning og Udrustning
   Padling
   Sejlads
   Kæntringsløb
   Lejrslagning
   Transport af Kano
   } Een eller to Kanoer med to eller een Spejder.

8. *Svømning.*
   Svømning (100 Yards)
   Dykning
   Livredning (i fuld Uniform)
   } 3 Spejdere.
9. *Patrulje-Forhindringsløb.* — Patrulje paa 8 Spejdere (Forhindringer: Spejderloven — Iagttagelse — Stifinding — første Hjælp — Terrænbenyttelse — good turns — osv. Ved hver Kontrol-Station vil Holdene komme til at give Prøve paa praktisk Spejderfærdighed.

10. *Patrulje — 24 Timers Tur* — Patrulje paa 8 Spejdere paa Cykle. (Iagttagelse — Bivuak — Skitsetegning — Dagbog osv.).

NB. Een og samme Spejder kan kun deltage i een af Konkurrencerne 7, 8, 9 og 10.

11. *Lejr-Rutine.*

Lejrorden Forbedringer i Lejren Kogning Morgen-Motion Præcision	Under hele Lejrtiden.

Verdensmesterskabet i Spejdersport vindes af den Trop, der staar bedst i ovenfor nævnte 11 Konkurrencer.

B. Opvisninger.

Opvisningsholdene maa mindst være paa 24 Spejdere og højst paa 150 Spejdere. Holdene kan sammensættes af Spejdere af Landshold (hvis de har fri) eller af de passive Deltagere eller af baade Landshold og passive Deltagere.

Opvisningerne kan vise nogle af nedennævnte Ting maa ikke vare mere end 15 Minutter og maa desuden »fylde« Arenaen. Arenaens Størrelse vil være 77×117 Meter. Der vil blive givet Points for den originaleste Behandling af følgende Emner: Ambulance, Ulykkestitfælde af alle Slags saasom Togsammenstød, Flyvemaskine-Uheld, Skibbrud, Oversvømmelse, Ildebrand, Jordskælv, løbske Heste, desuden Gymnastik, Cykle- og Kærreeksercits, Hyttebygning, Brobygning, Model-Lejre, Baaltænding, Kogning, eller andre originale Opvisninger. (flere af de ovennævnte Ting kan være forenet i een Opvisning.)

Tovtrækning.

Hold paa 12 Spejdere. Trækkets Længde 8 Fod. Bedste af 3 Træk. Skulder-Træk er tilladt. Aktive Førere maa ikke »pace« Holdene, dette maa gøres af en Spejder, der højst er 18 Aar den 31. Juli 1924. Spejderne skal være klædt saaledes: Skjorte eller Bluse, korte Spejderbenklæder eller Sportsbenklæder, Strømper og Gymnastiksko (uden Hæle).

Agitation.

En Procession af Spejdere fra alle Nationer vil marchere gennem Byen og forventelig blive præsenteret for Kongen af Danmark.

Den Internationale Konference.

Denne vil blive afholdt i København i Dagene 18., 19. og 20. August. Den vil blive arrangeret af »Spejdernes Internationale Bureau«. Højst 6 Delegerede fra hvert Land kan deltage i Konferencen. De Delegerede skal kun medbringe personlig Udrustning. Der vil være en særlig Lejr for de Delegerede og en Messe med rimelige Priser.

Yderligere Oplysninger.

Turneringen.

Endeligt og detaljeret Program vil senere tilgaa sammen med Anmeldelsesskemaer.

Korrespondance.

Al Korrespondance angaaende Jamboreen skal adresseres til

The organizing secretary
Boy Scouts International Jamboree
Det Danske Spejderkorps
Nørregade 15, Copenhagen
Denmark.

Korrespondance angaaende den Internationale Konference skal adresseres til

The Director
Boy Scouts International Bureau
25, Buckingham Palace Road
London S. W. 1.

Som I jo nok vil kunne forstaa af Turneringens forskellige Konkurrencer, vil vi danske Spejdere have en stor Fordel for de fremmede Spejdere deri, at vi er kendt med Forholdene herhjemme. Ydermere kommer hertil, at Korpsturneringen i Rold var lagt væsentlig paa samme Maade som Verdens-Turneringen for at prøve de forskellige Turneringer.

Det er derfor vor Pligt som Spejdere at give Afkald paa at deltage i Kampen om Verdensmesterskabet. Men de danske Spejdere vil faa Opgaver nok under Stævnet.

Vi stiller et *Landshold* paa 48, som deltager *uden Bedømmelse* i:

1. Turn out.
2. Lejrsport.
3. Sange og Raab.
4. Folkedanse.
5. Lejrbaalsunderholdning
11. Lejrrutine.

Opvisning.

Landsholdet desuden i Konkurrencerne *med Bedømmelse* i (har altsaa Chance for at vinde):

7 a. Kanosport.
8. Svømning.
Tovtrækning.

Desuden vil de passive danske Deltagere arrangere 2 *Dages Vandrelejre* i Fællesskab med nogle af de fremmede passive Deltagere for at vise disse en Del af vort Land.

Reglerne for Udtagelse af det danske Landshold vil blive bekendtgjort i næste Nummer af »Spejdernes Magasin«. Ligeledes haaber vi til den Tid at kunne give en Oversigt over Programmet for Dagene 18.—23. August.

— — —

Vi maa forstaa alle, at det er ikke de danske Spejderes Opgave at vinde Verdensmesterskabet i Aar. Vor eneste og store Opgave er som Værter at gøre Jamboreen til et uforglemmeligt *Minde om Danmark* hos alle de forskellige Nationers Spejdere, der samles hos os.

Og glem ikke, at de danske Spejderes Ry Verden over i mange Aar vil være afhængigt af det Indtryk, I gør paa de fremmede Spejdere til Sommer, I, der nu er Spejdere. Det er en stor Forpligtelse.

Ove Holm.

»IDA«

I syv lange Aar har »Ida« virket som Kontorchef paa Spejderkorpsets Kontor, og jeg er lige ved at tro, at hun i den Tid er naaet til at kende mere til Spejderne end nogen anden her i Landet, — i hvert Tilfælde da til dem, der har lidt vanskeligt ved at huske Betalingen for Spejdernes Magasin.

Men det er ikke alene inde mellem Kontorets Vægge, at Frk. Christensen har virket; som en af de faa kvindelige Spejdere indenfor Korpset har hun deltaget i alle Korpslejre og Førerkursus, og uden hendes Assistance havde det jo nok knebet lidt af og til.

Nu synes Frk. Christensen, at hun vil trække sig tilbage som Kontorchef, og vi vil derfor her benytte Lejligheden til at takke hende for de syv lange Aar, hun har hjulpet os med Arbejdet paa forskellig Vis.

Det skal ikke være nogen længere rørende Afsked, for vi skal nok træffe hende af og til, da »Ida« stadig har »Spejdernes Boghandel« paa Korpskontoret og er rede til at forsyne jer med Spejderbøger, Romaner og hvad I ellers ønsker.

Ove Holm.

DER ER BRUG FOR SPEJDERE!

EFTER KONGEAADIVISIONENS BLAD „REVEILLEN" — TEGNINGER AF ASGER RIBER

Isen.

Nu er vi midt i den herlige Is- og Snevinter, og I har naturligvis som andre raske Drenge allerede haft Skøjterne paa og Kælken fremme. Men husk det er ogsaa en farlig Tid. Hvert Aar paa denne Tid melder Aviserne dagligt om triste Ulykkestilfælde, hvor Børn og unge Mennesker er druknede under Skøjteløbning.

Derfor først og fremmest: *Vær forsigtige,* vov Jer ikke for langt ud, navnlig ikke alene!

Men dernæst: *Vær beredt!* Husk, det er en Spejders Pligt at hjælpe, hvor han kan. — Men kan da en Dreng yde nogen Hjælp til en forulykket paa Isen? Ja, naar han véd, hvad han skal gøre, og en Spejder bør kunne og kan.

Lad os se Jer paa Skøjtebanen i Spejderdragt med Redningsrebet omgjort paa Brandmandsvis over højre Skulder. Naar I har kastet en Ende (helst med et »Øje«, Pælestik), ud til den forulykkede, skal I sætte Jer ned og hugge Skøjternes bagerste Spidser haardt mod Isen og trække til. Men har I intet Reb, og kan I paa Grund af en Vaage ikke naa helt hen til den forulykkede, saa tag Jeres Trøje eller Bluse af og ræk ham den.

Men hvad skriver Svendsen i sin »Nødhjælp«:

Er et Menneske faldet gennem Isen, er det ofte umuligt for ham at komme op ved egen Hjælp, dels fordi Strømmen fører ham ind under Isen, dels fordi han stadig bryder denne i Stykker under Forsøgene paa at komme op paa den. I saa Fald maa Hjælperen være meget forsigtig under Redningsforsøgene og navnlig søge at fordele sin Vægt over en større Flade ved at lægge Brædder eller Stiger ud paa Isen og efterhaanden skubbe sig frem, saa at han kan skyde Brættet helt hen til den druknende. Eller Hjælperen maa holde en lang Stang vandret i Hænderne eller paa tværs af Ryggen gennem de bagtil rettede Albuebøjninger, dels for at kunne fordele sin Vægt over en stor Flade, hvis han selv skulde falde igennem, dels for at kunne sætte sig i Forbindelse med den druknende.

Naar denne paa en eller anden Maade er bragt paa Land, undersøges han nærmere; hans Ansigt er oftest blegt, Læberne er blaalige, og der er Skum for Munden. Kan Hj. ikke opdage Livstegn, skal han handle efter følgende Regler:

1) Foretag Oplivningsforsøgene i det fri, hvis det er varmt og stille Vejr; i modsat Fald bring ham i Ly, saafremt et saadant findes lige i Nærheden.

2) Send Bud til det nærmeste Hus med Besked om at hente en Læge og sørge for en opvarmet Seng, Uldtæpper og oplivende Drikke til Patienten.

3) Aftag Patientens Overtøj og løs eller aftag de strammende Klædningsstykker.

4) Læg Pt. paa Siden, aabn hans Mund og rens denne ved Hjælp af en Pegefinger, omviklet med et Lommetørklæde eller lign.

5) Læg dig ned paa det ene Knæ og læg Pt.s Underliv over det andet, saa hans Hoved vender nedefter, og slaa ham nogle Gange paa Ryggen med flad Haand; Vandet vil da løbe ud af hans Mund.

6) Anvend Schäfers kunstige Aandedræt; se efter, at Pt.s Tunge er gledet frem. Er der intet Vand i Lungerne, kan man senere anvende Tungetræk.

Først naar Aandedrættet er kommet i Gang, skal han klædes af og gnides tør med uldne Stykker, derpaa indsvøbes han i varme uldne Tæpper og bringes i Seng med Varmedunke under Fødderne og langs Legemet; endelig gives oplivende Draaber og varme oplivende Drikke.

Oplivningsforsøgene skal fortsættes mindst 1 Time; man har sikker Beretning om, at det efter 3 Timers Tungetræk er lykkedes at genoplive en skindød.

Kælkning.

Det er i Omegnen af København og flere andre Steder efterhaanden blevet en fast Regel, at hvor der kælkes, er der altid Spejdere til Stede. De hjælper med til at yde første Hjælp, til at afspærre og til at organisere Turene.

OMKRING ARNENS ILD

Følg ej med Strømmen, men følg med Tiden,
hvis du vil holde dig ung i Striden —
vil Strømmen ta' dig, kan den nemt sluge dig,
gaar Tiden fra dig, kan den ej bruge dig!

Hostrup.

Der findes Mennesker, som altid »glider med Strømmen«, som altid »slutter sig til den sidst ærede Taler« og aldrig nogensinde vover Pelsen i en ærlig Strid. Og saa findes der andre, der lige modsat sætter alt ind i Kamp for det, der for dem staar som Livets største Værdier, som ofte gaar stik imod alle andres Mening og som holder Fanen højt, selv om Fjendens Kugler har flænget den i Laser. Hvem der har det *mageligst* af disse to Slags Mennesker, er der vel næppe Tvivl om — men hvem der *naar længst* og *udretter mest* — derom er der endnu mindre Tvivl.

* * *

Historien melder om stolte Helteskikkelser, der aldrig veg og aldrig vaklede, selv om Strømmen var strid og stærk. Jeg tænker ikke blot paa dem, der i blodig Kamp ofrede Livet paa de store Valpladser — jeg tænker fuldt saa meget paa de Mænd, der under Hverdagens Kamp, i Fredens Tid lærte os, at der ogsaa øves Heltedaad uden for Kanonernes Torden, at der ogsaa kræves »Mod og Mandshjerte« uden for Skyttegrav og Pigtraadshegn. — Det var en Hverdagens Helt, der ved den første Skamlingsbankefest i Aaret 1843 fik overrakt et Sølvhorn med den kendte Indskrift: »Han vedblev at tale Dansk!« — Det var en Helt, der i Reformationens første Dage stod paa Kirkens Prædikestol og svarede Biskoppens Mænd, der kom med Vaaben i Haand for at gribe ham: »Her staar jeg i en højere Herres Tjeneste; naar den er endt, skal jeg følge med til Biskoppen!« — Det var en Helt, der trodsede de kloge Hoveders Haan og Spot og naaede sit Maal: at overskride Indlandsisens hemmelighedsfulde Marker .... Og saadan kunde man blive ved. Peter Hiort Lorenzen, Hans Tavsen og Fritjof Nansen er kun tre blandt tusind.

* * *

Den Dreng, der ikke drømmer stolte Drømme og sætter store Maal, naar aldrig ud af »Andedammen«. Den Dreng, der kun føler sig hjemme, hvor Tiden bogstavelig *slaas ihjel* ved Pjat og Pjank, hvis eneste »Manddoms«tegn er Cigaretten i Mundvigen og hvis helligste »Tempel« er Biografens lumre Lokale — han dræber langsomt den Helt, der bor i hvert eneste Menneske. Men den, der sætter Maal — og som ved, at Maalene kun naaes »ad de mindste Pligters Vej« — at sovende Mand aldrig fanger Sejr — han møder vel nok Kamp og Modgang i Livet — men er Vaabnene hvæssede og blanke — da skal han nok opdage, at Livet er værd at leve! At Maalet er Kampen værd!

Gunnar Jørgensen.

OM SPORING

AF FINN WEIERGANG

Har I Sporsans? — Var Tyven Kæmpe eller Dværg? Gik Manden med hullet Fodtøj! — Hvor bor den ubekendte?

1.

Patruljeførere! Hvorfor lærer I ikke jeres Drenge at spore ordentligt?

Papirstrimlerne kan være gode nok til en rask lille Patruljeøvelse en knagende kold Formiddag; men derudover — ikke engang til Begyndelsestræning.

Det var vanvittig morsomt at kunne læse, hvad Landevejen — Skovstien — Asfalten fortæller; men det er ikke noget, man kan lære paa en Dag eller to, tværtimod kræver det en gennemgribende Træning i Iagttagelse, Slutning, Hurtig- og Fremsyn, Naturiagttagelse, ja kort sagt lidt af alt maa den dygtige Sporjæger vide Besked med, og han vil i sin Sporjægertræning uvilkaarligt komme nærmere ind paa Livet af det altsammen.

Jeg skal her ganske kort fortælle, hvordan I f. Eks. kan gribe Træningen an til en Begyndelse, og har I først fat paa den rigtige Ende, vil I selv kunne fortsætte ad egne Stier.

Hovedsagen er, at man forstaar at bruge sine Øjne. Det er der forfærdelig faa Mennesker, der gør, og Baden-Powell fortæller en vidunderlig Historie herom. Han lagde en Dag en Femøre paa en Gade og stillede sig i Nærheden for at se, hvor mange af de forbipasserende, der vilde bemærke den, det drejede sig i Løbet af en Time, hvor mange Mennesker havde passeret ham, om fem Tilfælde, og hver Gang traadte B.-P. straks til og sagde: »Ja, undskyld; men det er min Femøre«.

Kimsleg er den fortræffeligste Fortræning til Sporing, og den kan — og skal — varieres paa en Masse Maader. Først tages faa og store Ting (Støvler, Syæsker, Lysestager o. s. v.), Spejderne faar Lov til at se paa dem i to Minutter, hvorpaa de dækkes til, og hver Spejder ned-

skriver de Ting, han kan huske. I anden Omgang mindre Ting (Bøger, Lommelampe, Blækhus o. l.) og sluttelig smaa Ting (Fingerbøl, Blyant, Nøgler, Naale), senere forøges Tingenes Antal, og selv den ringeste Træning giver Resultater. I første Omgang ses f. Eks. kun et Nøgleknippe, i anden Omgang bemærkes Nøglernes Antal, i tredje deres Art o. s. v.

Fordringerne udvides, og Tiden afknappes fra Øvelse til Øvelse, nye Øvelser optages, saaledes i Opfattelse af Støj, Bevægelse, Lugt og Følelse i Mørke — at se paa Butiksvinduer som beskrevet i Spejderbogen, og ved paa Patruljemøderne at ændre Patruljelokalets Udseende eller at forandre lidt ved en enkelt Spejders Uniform og lade de øvrige finde Ændringerne.

Udendørs graver I et Stykke Jord — c. 5 × 5 m kan være passende — renser det for Sten og planerer det med en Rive. Saa laver I nogle Spor paa denne Træningsplads.

Først *gaar* en Spejder hen over det (tydeligt Aftryk af hele Foden, Taaen er trykket dybest i), ved Siden af fremstiller han et Spor, hvor han *gaar baglæns* (Yderkanten af Foden er trykket dybest i, daarligt Hælaftryk), et tredje Spor viser *Trav* (Hælen næppe synlig, Fodens Inderside dybere i), et fjerde Spor i *Løb* (Hælen kan ikke ses, Taaen trykkes dybt i, Sporet er i lige Linie, lange Skridt) og endelig et femte i *Karriere* (Hurtigløb) (utydeligt Spor, Hælen kan atter ses, meget lange Skridt).

Saml jeres Spejdere om Sporene, forklar dem de forskellige Spor, vis Forskellen mellem dem og paavis Forskellen paa Skridtafstandene.

Riv Pladsen og lad forskellige Personer (voksen Mand og Kvinde, Pige og Dreng) gaa henover den, paavis Forskellen paa deres Spor og maal Skridtlængderne, dernæst paaviser I, hvorledes et Spor kommer til at se ud (dybe Aftryk, korte Skridt, Fødderne staar lige bag hinanden og lidt udadvendte), naar den sporende bærer en eller anden Ting, f. Eks. en mindre Spejder (paa Ryggen).

Alt dette maa gentages Gang paa Gang, indtil hver enkelt Spejder kan fortælle, hvem der har fremstillet Sporet, om voksen eller Barn, Dreng eller Pige, om i hvilken Gangart den sporede har passeret Stedet, om han har været tomhændet eller haft noget at bære paa o. s. v., alt uden at have set ham eller hende paa Forhaand.

Af et Fodspor vil I ogsaa omtrent kunne slutte jer til, hvor høj den sporede er. I ved nok, at det menneskelige Legemes Maal har et bestemt Forhold til hinanden, og det vil I kunne benytte jer af her. Saaledes er f. Eks. en Mands Maal fra Isse til Fodsaal i Reglen lig hans Armfang (Afstanden fra Fingerspids til Fingerspids, naar han strækker Armene lige ud til Siden), og paa samme Maade er der i hans Skridtlængde et Forhold til hans Højde, og maaler et Fodspor f. Eks. 26 cm fra Hæl til Taaspids, saa kan I ogsaa være overbevist om, at den sporedes Underarm fra Albue til Haandled (udvendig) maaler ca. 26 cm.

Sporet vil kunne fortælle jer om den sporedes Hjemsted — om han til daglig lever i Byen eller paa Landet. Byboeren sætter sædvanligvis først Hælen i, medens Manden fra Landet sætter hele Foden til paa en Gang (med bøjede Knæ). Værd at bemærke er det ogsaa, at Sporet er paavirket af den Retning, den sporede har set i — ser han ligefrem, er hans Spor regelmæssige og viser lige fremefter, og Betydning har det ligeledes at paavise Forskellen paa helt og godt Fodtøj og daarligt Fodtøj med Huller og skæve Hæle.

Som I ser, kan et Spor paa en ganske enkelt Maade give jer en Masse Oplysninger om den sporede.

Endelig kan I sætte større Apparater i Gang — jeg tænker paa saadan noget som en Cykle — kør et Par Gange hen over Træningspladsen, dels hurtigt (lige, regelmæssigt Spor), dels langsomt (ujævnt, vaklende) og paavis Forskellen samt vis, hvorledes man finder ud af Kørselsretningen. Paa en opblødt Vej vil dette aldrig være vanskeligt, da Stænkene fra Hjulene vil vise det; men i andre Tilfælde maa I følge Sporet, til I før eller senere kommer til et Sted, hvor Cyklisten har »slingret«, her vil Forhjulet være drejet brat (næsten vinkelret) bort fra Hovedsporet og atter i en jævn, langstrakt Kurve have forenet sig med dette i Kørselsretningen. Prøv det!

Dernæst laver I en lille Slutningsopgave paa Pladsen — det behøver ikke at være noget, der indeholder farlige Mord eller andre Ulykker — ganske dagligdags enkle Ting, en Mand, der sætter sig ned og piller en Sten ud af sine Sko eller lignende, kan fortræffeligt bruges. Bagefter samles Patruljen, og Spejderne faar fem Minutter til af Sporene at slutte, hvad der er sket.

Det sidste Skridt bliver at paavise, hvordan Sporene vil komme til at tage sig ud efter Regn (vand Pladsen), i Blæst, som dag- og ugegammelt, alt for at sætte jer i Stand til at bedømme, hvor gammelt det virkelige Spor sandsynligvis er.

I jeres Lommebøger tegner I omhyggeligt alle de Spor, I ser, — og saa maa I ud paa Landevejen for at øse af jeres Erfaringer.

FOTOGRAF EMIL CLAUSEN. FREDERIKSBERGGADE 34.
Elegant Udførelse. Telefon 8050. Rimelige Priser.

MED ISBRYDEREN I KATTEGAT

Vi befinder os om Bord paa den nye Statsisbryder »Isbjørnen«, som er paa sin første Tur i aabent Vand.

Det blæser fra S. O. med en Styrke som baade efter maritimes og de mere jordbundnes Mening maa betegnes som ret anselig. Sejladsen i Sundet er ikke forbundet med nogen særlig Gêne og vi benytter de forholdsvis rolige Omstændigheder til nærmere at betragte »Isbjørnen«, som ved første Øjekast er at ligne med en harmdirrende Staalnæve, hvor Kraft og Energi er de fremherskende Karaktertræk.

»Isbjørnen«, er bygget paa Københavns Flydedok under Overingeniør *Larsens* Ledelse, den fuldførtes paa mindre end 7½ Maaned, hvilket nok tør betegnes som gesvindt. Den maaler 940 Bruttotons og er som saadan Skandinaviens næststørste Isbryder, idet den stockholmske Skærgaardsflaade mønstrer en af noget større Dimensioner.

Den danske »Isbjørn« lader derimod ikke noget tilbage at ønske i Retning af Styrke, idet Skruen som i Parantes bemærket er den største der nogensinde er bygget herhjemme maaler 16 Fod i Diameter og har en Vægt af 12½ Tons., denne arbejder i Forbindelse med 4 Kedler som tilsammen er i Stand til at udvinde 3100 Hestekræfter, hvilket i Overensstemmelse med det for Formaalet særlige konstruerede Skrog vil sige, at »Isbjørnen« er i Stand til at forcere Is af 6—8 Fods Tykkelse, en Tykkelse som kun er maalt i meget haarde Isvintre. Man vil altsaa forstaa, at »Isbjørnen« i paakommende Tilfælde kan faa den allerstørste Betydning for Skibsfarten, — for Samfundet.

Store og velindrettede Rum er forbeholdt Officerer og Mandskab, og desuden er der indrettet særlige Rum til Opbevaring af Levnedsmidler, som skal tjene til Forsyning af indefrosne Dampere mere eller mindre slunkne Proviantbeholdninger. Efter et lille Kig ind i Kabysse og Messe trækkes vi nærmere hen mod Centret i Skibet d. v. s. ned i Maskinen, hvor al Snakken forstummer og hvor hele den mentale Kraft koncentreres i Forundring over den kolossale Opbydelse af Kraft, som her finder Sted.

Den gængse Opfattelse af et Maskinrum — hvor Sod, Smørelse og Overvarme er de fornemmeste Goder — maa her vige

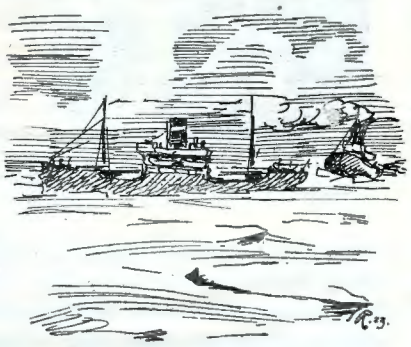

Pladsen for en Følelse af Tilpashed, idet Cylindernes udmærkede Isolation og den glimrende Ventilation, under alle Forhold vil gøre Opholdet taaleligt hernede.

Hele Herligheden staar i et Beløb af 1½ Mill. og naar Forholdene engang kræver »Isbjørnen« i Funktion skal Dyret tjene til Føden ved at afkræve ethvert Skib, som den yder Hjælp en Afgift af 10 Øre pr. Nettotons, hvad enten Hjælpen er ydet i Dagevis eller blot har staaet paa en halv Time. Man vil forstaa Hjælpen i første Række vil komme Skibe i fast Rute til Gode, hvorfor der ogsaa er indrømmet disse særlige Dispensationer i Betalingen.

En Beretning fra Søen maa i Følge Traditionen nødvendigvis være fuld af faretruende Beskrivelser om Havets og Stormenes gigantiske Magt, men lige saa sikkert er det, at vi maa holde os til Sandheden, og derfor gentager vi igen: det blæser ikke saa lidt.

Kronborg passeret, Hallands Væderø Fyr blinker frem, vi stamper videre langs den svenske Kyst i Haab om at vinde Læ, men ud paa Natten da vi arbejder os over Kattegat mod Skagen, faar vi saa sandelig alle Fordele og Ulemper at mærke ved natlig Togt med Isbryder over Kattegat. Isbryderen, som kun er konstrueret til at gennembryde Havets størknede Bevægelser, dukker og spytter og plasker og pruster i den oprørte Sø med en permanent Udholdenhed, vi spytter til Læ og gaar Middagen bagvendt igennem.

Natten er haard. Stadig dypper Isbryderen sin tapirformede Snude i Søen og sender den ene kolde Dush efter den anden over Broen, en Dush, som rejser sig i rødligt Skær farvet af bagbords Lanterne, for derefter at gennembløde os ganske nevtral i Farven, og til sidst vender den tilbage, grøn og misundelig paa Styrbords Side.

Næste Morgen forundrer vi Frederikshavnerne med vores ikke helt almindelige Skib, de os, med deres Benzinmotorbane: Frederikshavn—Sæby.

Vi stod til Søs igen, hvor forskellige Eksperimenter med den Traadløse blev foretaget.

Den anden Nat var under ingen Omstændigheder bedre end den første, ja, denne var betydelig koldere, idet det frøs et Par Grader, saaledes at Tovværket svulmede op til dobbelt Tykkelse.

»Isbjørnen« ligger nu lænket ved Kajen. Taalmodig venter den paa den Frostnat, som skal bringe det længe savnede Arbejde.

E. M.

NYTAARSHILSENER OG NYTAARSØNSKER

— FRA DRENGENES VENNER —

Tegneren Axel Mathiesen:

Forlagsleder, Løjtnant H. H. Lüttichau:

1923 gaar paa Hæld og vi ønsker hinanden a l t go d t for Aaret, der kommer!

Samtidig ved vi jo dog meget vel, at Skibet, der nu sejler frem med »1924« paa Stavnen, o g s a a er ladet med mangt et forhadt »Job« til os!

Lykke til i det ny Aar at se n e t o p d e Opgaver l i g e i Øjnene, I i k k e kan fordrage — de være saa »matematiske« til Skolen eller med Oprindelse indenfor Hjemmets Vægge eller andetsteds!

Det skal nok vise sig at være n e t o p d e m, der giver størst Resultat og rigest Glæde ved Gennemførelsen.

Godt Nytaar! Stor Hilsen!

Hans H. Lüttichau

Forfatteren Vilh. Bjerregaard:

Ogsaa fra mig!!

Vilh. Bjerregaard.

Postmester Holbøll:

I længst forsvundne Tider drog et Børnetog afsted til Værn for Kristendommen.

Nu om Dage staar en Flok raske Gutter Riddervagt om Pligtfølelse, Troskab og Hjælpsomhed.

Hil Jer!

Svinn Holbøll

Forlagsboghandler Steen Hasselbalch:

Jeg ønsker for alle Spejderne,
at det nu er Slut med Fejderne,
at som Modgift mod Kævl og Had
I maa faa jer et fælles Blad,
at i Sommer vi faar at se
en pragtfuld og nice Jamboree,
at — til Slut — I uden at famle
forstaar, at det gælder at samle
»Odder« og »Vibe« og »Falk«
— ja — det ønsker

Steen Hasselbalch

Lektor Klaus Vedel:

Kære Venner!

»En Gang Spejder — altid Spejder«, ja i Hjærtet og Sindet bliver man ved at være det, selvom man ikke længere kan være med i Rækkerne og selv tage Haand i med, og paa sin egen Plads indad og udad søger man at bære sig spejdermæssigt ad og hjælpe saa godt man kan. Hver Gang man møder sine raske glade Venners Uniform, bliver man derfor varm om Hjærtet og tænker: »der gaar en af dine Venner.« Nu gaar vi alle ind i et nyt Aar, jeg ønsker for jer, at det maa bringe jer raske og glade Spejderoplevelser. Gaa ind i det med Vilje til at tage fat med frejdigt Mod, som rigtige Spejdere, saa vor gamle Ven Lembcke kan være stolt af, hvad han mere end nogen anden har været med til at give Liv; saa jeres Forældre kan glæde sig over jer, fordi I først og fremmest gør det I skal og maa, saa godt som I kan; og saa I selv, naar Aaret engang er omme, med god Samvittighed kan se tilbage paa et Aar med gode Oplevelser og sige: Jeg har meget at være glad for, meget at sige Tak for og jeg har selv gjort mit — saa godt som jeg kunde.

Klaus Vedel

Tegneren Leo Petersen:

Kære Spejderkammerater!

Idet jeg beder om Lov til at ønske jer alle et rigtig godt og ægte Spejdernytaar
tegner jeg
med Spejderhilsen

Leo Petersen

Lærer Aage Jørgensen:

Du danske dreng vær glad og ung,
saa blir din manddom mindre tung.

Aage Jørgensen

Tegneren Alfred Schmidt:

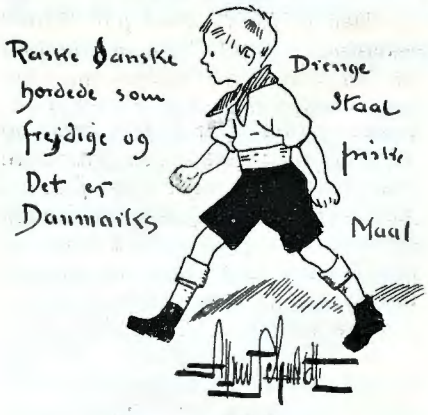

Forfatteren Torry Gredsted:

Fo'r end jeg vidt over Hav og Land —
eet Minde jeg ej kunde døde,
min Tanke fløj oftest til hjemlig Strand,
hvor I syngende kom mig i Møde.

Torry Gredsted.

Forfatteren Walter Christmas:

Som »Svend Spejders« Fader sender jeg danske Spejderdrenge og Piger min bedste Nytaarshilsen.

Spejdersagen betragter jeg som et af de faa Lyspunkter i den hvide Races Ragnarok-Periode. Til Ungdommens ideelle Stræben og fysiske Udvikling staar nu alt vort Haab.

Walter Christmas

Forfatteren Marius Dahlsgaard:

»Vær beredt« er Spejdernes Motto. Det er smukt og kraftigt. — Forstaar man det i dets fulde Omfang, og handler man derefter, kan man blive en Karakter. Mit bedste Nytaarsønske for de danske Spejdere er, at I maa være beredte til at tage mod alt det, som er smukt, sandt og godt, og at I i det ny Aar vil fortsætte med at dygtiggøre jer, saa I kan blive til Glæde for jeres nærmeste og til Ære for vort Land.

Glædeligt Nytaar!
Nykøbing M. Dec. 23.

Marius Dahlsgaard.

Folketingsmand A. C. Meyer:

Kender Du en Plet, en lille,
hvor det gælder om at stille,
naar det vinker Dag og Daad,
hvor til Gavn og ej til Graad
Livet leves, som det skal,
hvor Du finder Vej og Sti,
og din Sjæl bli'r frank og fri —
bliv da dèr og røgt dit Kald!

A. C. Meyer.

Forfatteren Niels K. Kristensen:

Hr. Gunnar Jørgensen beder mig om at sende jer et Nytaarsønske, og nu skal I faa et godt Raad, som en gammel Lærer i gamle Dage gav sine Elever.

»I ska' ikke ku' alting«, sagde han, »men det, I ska' ku', det ska' I ka'!«

Spred jer ikke for meget, men læg al jer Kraft ind i det Arbejde, som Dagen og Vejen kræver af jer!

De venligste Hilsener

Niels K. Kristensen

Forstkandidat Jens Hvass:

Lad os fa aen Vinter med Sne og Is, med klar Luft og glimtvis Sol. Bryd ud fra Byerne! Søg til Marken og Skoven — glem ikke Skoven! Styrk Jer med Sport — træn og hold Jer unge!

Kunnen og Viden er godt og nødvendigt, men uden Sundhed og godt Humør udretter vi intet her i Verden.

Glædeligt Nytaar og god Jagt

Jens Hvass.

Adjunkt Sven V. Knudsen:

Venner har man ikke mange af, men derfor kan man jo godt være venlig mod mange. Mine Ønsker for det nye Aar er i hvert Fald venlige. For øvrigt indser jeg ikke, hvorfor det ikke vil blive et glimrende Aar. Vi vil jo alle gøre noget for det.

Sven V. Knudsen

Figurmaleren Erik Henningsen:

Til Spejderne.

Det er en Glæde i vor By at møde de raske Drenge og Piger i deres Spejderdragt med Musik og Faner i Spidsen.

Haabet om en lys Fremtid for vort Land afhænger af vor flinke Ungdom, derfor en hjertelig Lykønskning til det nye Aar.

Erik Henningsen

Tegneren Jensenius:

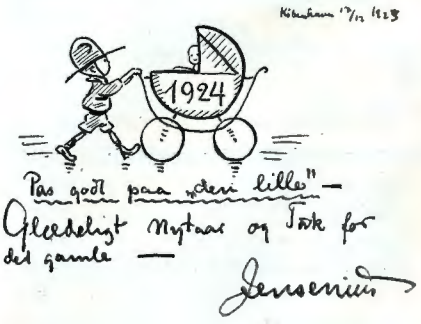

Maleren Asger Riber:

Ingeniør Ove Holm:

De »gamle« taler altid om Stokkebjerg, Kalø, Hornbæk og Hindsgavl, og det er ikke saa mærkværdigt, for der er virkelig Grund for jer til at være kede af, at I ikke var gamle nok til at være med ved de Lejrsamlinger.

Men 1924 vil bringe jer en Oplevelse, der bliver større end nogen anden i Spejderkorpsets Historie, og en Gang frem i Tiden vil I som »gamle« sidde ved Lejrbaalet og tale om »den Gang den store Jamboree blev holdt her i Landet.« — —

Hvis vi da kan være bekendt at tænke tilbage paa den, men det afhænger ganske af jer selv.

Et udvalgt Hold skabte ved Jamboreen i England de danske Spejdere et godt Navn Verden over; hele Korpset maa i Aar være med til at bevare vort gode Navn og Rygte.

Redaktør af »Spejderen« Eigil Fleischer.

Nytaaret give vi Unge kan
hinanden ved Brodernavn kalde,
Strid være endt og Fost'brødre-aand
knytte os sammen alle!

Korpsinstruktør Finn Weiergang:

1924:
Divisionsforaarsturneringer —
Skovmandslejre —
Den store Jamboree —
Gode Kammerater.
Godt Nytaar, Drenge!

Major Ebbe Lieberath:

Med sinnet fyllt av tusende glada erinringar från sammanträffanden med präktiga danska scouter och vargungar är det mig kärt att ha funnit ett tillfälle att bringa alla danska speidere och ulveunger mina varmaste nyårsönskningar.

Med hjärtligt tack för gångna lyckliga år, väl mött igen!

Er tillgivne vän

Stifteren af F. D. F. Arkitekt Holger Torne:

»Den er Mand, som gør Mands Gerning«. Med dette gamle Ord vil jeg hilse den Ungdom, som begynder det nye Aar under Feltraabet »Vær beredt«! — Der er Sejre at vinde i det nye Aar, som maaske ikke ses, men som dog befæster Fremtidsretningen. Vælg dit Mandsideal og sæt Retningen. Hvem var størst i at øve Mands Gerning?

Godt Nytaar.

Redaktør af »Danske Drenge« Hilbert Pedersen:

»Danske Drenge« sender »Vor Ungdom« sine bedste Nytaarshilsner med Væbnernes Løsen: »Altid rank og sand«.

Rektor Hartvig-Møller:

I kan naa lige saa højt som andre Landes Ungdom. Gid jeres Vej maa gaa opad i det nye Aar.

NOTER OM JAMBOREEN

Deltagelse i Jamboreen.

Udenrigsministeriet har meddelt, at c. 80 af de 250 Spejdere, som den australske Regering sender til Rigs-Jamboreen i England, vil fortsætte derfra til København. De australske Spejdere har bedt om at faa Brochurer med Oplysning om danske Forhold samt Kort over Danmark stillet til Disposition for Spejderne til Studium under Rejsen til Europa.

De australske Spejdere afrejser allerede den 29. April fra Sydney.

Det kan man kalde Sommerferie.

De amerikanske Spejdere har skrevet og spurgt om, hvor mange vi kunde modtage. — De ønskede om muligt der kom en Repræsentation fra alle deres 12 Regioner (hele Amerika er inddelt i 12 store Spejder-Distrikter).

Mr. Martin mener, at mindst 500 engelske Spejdere vil gæste os under Jamboreen.

Vore Venner i Kent og Frøken Secher, der deltog i den sidste Gillwell Reunion, mener, at der vil komme mindst et Par Tusinde.

HANS HELMER

Fortælling af Gunnar Jørgensen. - Tegning af Asger Riber.

»Mor!« raabte Hans. Han kom stormende ind i Stuen og smed baade Matroshue og Skoletaske paa en Stol. »Mor! Den er lige op over Byen!«

»Men Dreng dog, sig da god Dag først og tag den med Ro!«

»Ja, jeg kan godt sige god Dag, — men den *kan* skam ikke ta's med Ro, Mor!«

»Naa, hvad er der saa i Vejen?«

»Nu skal du høre! Altsaa: jeg mødte Tropsfører Albeck, og han fortalte, at vi skal paa Telttur paa Lørdag. 1. Patrulje alene! Tre Dage! Med de nye Telte! Selv lave Mad: Bøf med Spejlæg og Rabaldergrød! 1. Patrulje ganske solo! Værs'go og spis!«

Moderen smilte: »Ja, den ser jo unægtelig god ud!«

»God? Den er mer' end god, den er smaddergod! Den er overhyperfin i Kanten!«

»Ja, ja, Hans, men se nu af faa Bøgerne og Huen ovenpaa. De pynter ikke i en Spisestue. Og kom saa ned og spis, naar du har vasket Hænder.«

Lidt efter sad Fru Helmer og Hans og drak The. Flere Gange maatte hun sige: »Spis dog, Dreng!«

Munden stod ikke stille paa ham.

»Hvad det var, jeg vilde sige ....« Moderen blev pludselig alvorlig. »Skal Erik med paa den Tur?«

»Erik?« Hans rynkede Panden. »Det véd jeg ikke!« sagde han kort. »Men Kristian kommer med.«

»Hør nu engang, min Dreng. Jeg har ikke noget imod, at du er gode Venner med Kristian. Han lader til at være en flink Dreng. Vel nok lidt vel rask i Munden ....«

»Næ — véd du hvad, Mor!«

»Naa, ja, ja da — som sagt: jeg har intet imod, at I kommer sammen. Men jeg er derimod i høj Grad ked af, at du og Erik er blevet Uvenner.«

»Jamen, Mor —«

»Lad nu mig tale ud, Hans. Erik og du har leget sammen, fra I var smaa; Far og jeg kommer hos Eriks Forældre, og de har altid været yderst opmærksomme mod dig. Saa har du slet ikke Lov til pludselig at spille fornærmet for en Bagatels Skyld. I Stedet for rent ud at give Erik Haanden og sige: »Saa, Erik, nu er vi gode Venner igen!«

»Nej, Mor, *det* gør jeg ikke.«

»Og hvorfor ikke?«

»Fordi det er *ham*, der har fornærmet *mig*. Han skal først give *mig* en Undskyldning.«

»Hans, dog! Holder du da slet ikke af ham mere?«

»Jeg véd snart ikke ...« mumlede Hans.

»Men naar nu *jeg* beder dig, Hans, om at gøre alt, hvad du kan, i Lejren for at faa bragt dette Uvenskab af Vejen — vil du saa forsøge det?«

Hans svarede ikke. Og Fru Helmer ventede heller aldrig paa Svar, naar hun kom med saadan en Bøn. Hun vidste, hvor hun havde sin store Dreng.

»Saa taler vi ikke om det mere .... Skal du i Vandet?«

»Næ — jeg vil hellere skrive den engelske Stil først.«

»Ja, gør du det, min Dreng.«

Saa rejste de sig.

— — —

Hans sad og sled i sin Stil og var saa langt inde i grammatikalske Overvejelser, at han ikke mærkede, at Kristian var kommet, før han fik et Slag paa Skulderen.

»Da' i Stuen, gamle Dreng! Hør, véd du, hvad du er?«

»Næ —«

»Du er en Idiot!«

»All right! Naar bare jeg véd det!«

»Ja, en rigtig gammeldags, vaskeægte Idiot! Og véd du, hvorfor?«

»Naa?«

»Fordi du gider sidde her og lumre i Stedet for at jolle med mig i Vandet!«

Hans smed Pennen, saa der kom nogle fæle Klatter paa Bordpladen. De blev hurtigt suget op i Klatpapiret. Blækhuset blev smækket i. Og saa var han klar.

Da de efter endt Vandgang laa og tog Solbad, gik Snakken lystigt om alt mellem Himmel og Jord.

Efter en lille Pavse siger Hans:

»Du, Kristian — véd du, om Erik kommer med paa Turen paa Lørdag?«

»Det gør han vel nok! Av, du, hvor skal han faa Mul, hvis han gør Vrøvl derude. Dér er ingen Steder, hvor han kan skrige paa Mor. Skal han vel slippe?«

Hans svarede ikke. Nu vidste han, hvor han havde Vennen. Det blev vist svært at opfylde Mors Bøn!

— — —

Bedre Lejrplads kunde ikke tænkes: fire smukke, hvide Telte, midt imellem Skov og Strand. Med Dannebrog vajende paa en høj Granmast som det samlende Midtpunkt.

Man var i Færd med at tilberede Morgengrøden. Hans og Erik havde Køkkenvagt. »Overkokken« var gaaet for at gøre Indkøb.

»Rør dog nu ordentligt, Erik!«

Erik sad saa underligt og kørte rundt med Sleven, snart den ene, snart den anden Vej. Han saa ud til at være yderst morgenmellemfornøjet. Svarede kun med en vranten Mumlen.

»Men Erik dog, den brænder jo paa!«

»Hold Mund og pas din egen Gryde!«

»Jamen det er jo mig, der har Ansvaret.«

»Over hvem, maa jeg spørge?«

»Over at Grøden blir god. Det hørte du jo selv, at Brun sagde!«

Saa rørtes der videre.

»Nu igen, Erik« raabte Hans.

»Saa kan du selv faa Lov at røre Resten! Nu gider *jeg* ikke mere!«

Han smed Skeen og rejste sig.

»Aa, tag nu og lad vær' og skab dig!«

»Jeg skaber mig aldeles ikke. Men du maa da ikke bilde dig ind, at jeg vil staa under *din* Kommando.«

Hans blev vred og sprang over til den anden Gryde.

»Saa flyt dig da for Søren — og lad være med at staa i Vejen!«

Han løftede den dampende Gryde af Ildstedet. De hede Hanke sved i Hænderne. Men han fortrak ikke en Mine . . . .

Det var kun med Nød og næppe, at Grøden blev tidsnok færdig.

»I har nok ikke overanstrengt jer!« smilte Tropsfører Albeck. »Og den er vist ikke helt fri for at have en Tanke, den Grød. Det blir næppe jer, der faar Kokkepræmie!«

Hans bed Læberne sammen og sendte Erik et rasende Blik. Men denne saa det ikke. Han sad og slubrede Grøden i sig med rynket Pande.

— — —

Denne lille Morgenepisode var nok til at omstyrte alle Hans' gode Forsætter om at opfylde Mors Bøn. Og bedre blev det ikke, da Kristian blev ved med at bebrejde ham, at han ikke snart gav Erik de Mul, han trængte til.

Drengene var paa Vej til Badestedet.

Erik og Hans var oppe at nappes. Det ene Ord tog det andet, og det endte med, at Hans slyngede det skæbnesvangre Ord »Tøsedreng« i Ansigtet paa sin Ven.

»Tøsedreng?« Erik var rasende. »Maa jeg spørge, om jeg er mere Tøsedreng end du?«

»Ja, mon ikke?«

»Bevis!«

»Det er vel ikke saa svært! — Hvad siger du om at tage en Kapsvømning ud til »Stenen« og hjem igen?«

Erik svarede ikke. Han vidste, at Hans var den bedste Svømmer i Lejren. Han bed Læberne sammen. Slog et Kast med Nakken og sagde endelig kort:

»Ja — lad os det!«

Der blev ikke talt mere paa Vejen derud.

— — —

En Skrigen og Raaben, en Sprøjten og Plasken, en Leen og Kalden! — De sunde, solbrune Drenge tog Kampen op med de fraadende og skummende Bølger.

Ingen saa, at der var to paa Vej ud til »Stenen«.

Hans, som havde troet, at Sejren var let at vinde, opdagede snart, at Erik var ingen daarlig Svømmer. Han maatte endda lægge alle Kræfter i for at holde sig paa Siden af ham.

Bare den gaar, tænkte han. Næ! om han skal faa den Triumf!

Erik anstrengte sig, som gjaldt det Livet. Fremad! lød det inden i ham. Alle hans Tanker var rettet mod Maalet. Den Tøsedreng vilde han ikke have siddende paa sig. Han stirrede af og til ud mod »Stenen«. Den var alligevel længere borte, end han havde troet. Det var, som om Tagene slet ikke bragte ham nærmere. Han var dødsenstræt allerede. Han var jo slet ikke vant til dette. Angsten begyndte at gribe ham. Det gjorde helt ondt i Lemmerne. Baade Arme og Ben var saa underlig matte. Og saa skulde han endda hjem igen! Men stadig holdt han sig paa Siden af Hans.

Nej — nu kunde han ikke mere! Han maatte hellere vende om. Men »Stenen« var vel nærmere at naa. Der var altsaa intet at vælge imellem. Tankerne fo'r gennem Hovedet. Og imens saa han Hans vinde Forspring. Større og større. — Saa — nu var han ude ved Stenen. Nu sad han oppe paa den.

Med Nød og næppe fik Erik det sidste Stykke tilbagelagt. Slæbte sig op paa Stenen og faldt mat sammen.

»Vi skal hjem igen!« lo Hans og skulde lige til at springe ud.

»Lad os vente lidt,« hviskede Erik ganske sagte.

»Ja, det kunde du lide, min Herre! Saa du kunde faa samlet Kræfter! Næ — der er vinket af!«

Han sprang ud igen.

»Hans!« raabte Erik. »Hans, vent paa mig! De andre maa ikke faa det at vide!«

Hans standsede Tagene lidt. Han kunde høre, at det var Graa-

Sluttes Side 26.

A/S LEJR- OG SPEJDERHUSET

NØRREGADE 15

KØBENHAVN

TELEFON BYEN 4986

Spejdere!

Det nye Aar, vi nu gaar ind i, vil komme til at staa i Jamboreens Tegn — Jamboreen bliver ikke alene Aarets altoverskyggende Spejderbegivenhed og Kronen paa danske Spejderes ihærdige Arbejde gennem 14 Aar, det bliver den største Drenge-Begivenhed, dette Land nogensinde har været Vidne til.

Under disse Omstændigheder vil I sikkert give mig Ret i, at der er noget rimeligt i, at vi allesammen — hver eneste en af os — giver os til at strænge os an af yderste Evne

1. *for at komme med til Jamboreen,*
2. *for at komme godt med.*

Dette vil i Korthed sige. Vi maa allesammen til at lægge nogle Penge op, saa vi er sikre paa at komme med — og 6 Maaneders »Ikke-Gaaen-i-Biografen« og »Ikke-Spisen-Isvafler« + noget reelt Arbejde for at tjene Penge skulde uden Vanskelighed sikre dette — og skulde være det værd.

Selvfølgelig kan det ikke være os ligegyldigt, hvordan vi møder op.

Vi maa se hæderlige ud i Klunset (ensartet og fikst Præg over den Trop, vi hører til). Vore Tropslejre maa sige Sparto til, hvad vore Kammerater fra alle Verdens Kanter og Ødemarker nogensinde har været stillet overfor i den Retning. Og vore Troppe maa først og sidst være saadan indøvede, at det at ligge i Lejr gaar som en Leg fra deres Hænder.

I Lejr — siger I!

Ja, ved I ikke det? Det er netop det, der er Sagen. Hele Jamboreen bliver et kæmpemæssigt Lejrforetagende. Ikke alene I, men alle de fremmede Spejdere vil komme til at etablere Tropslejre fuldstændig som I plejer at gøre det, naar I er ude for Jer selv — og de fremmede Spejdere medfører deres eget Materiel, saa vi rigtig kan faa set, hvordan de indretter sig, naar de er hjemme hos sig selv.

Det bliver noget ganske enestaaende.

Under disse Forhold vil I forstaa, at det ikke er det mindste for tidligt, at I nu begynder at tænke paa at bringe Jeres personlige Udrustning, Jeres Patrulje- og Tropsudstyr i Orden — begynder at drømme om, hvordan Jeres Trop og Jeres Tropslejr skal tage sig ud i den kommende Jamboree-Lejr.

Jeres Tropslejer maa nødvendigvis være noget for sig.

Den kan ikke være ligesom alle de andres. I maa finde paa noget, der adskiller den fra dem.

Telttyperne, Totempælene, det maleriske Udstyr, Grupperingen af Teltene o. s. v.

Der er mere end nok at tænke paa.

Men de Ting, I har, maa ogsaa være af praktisk Beskaffenhed, og dette vil vi i Lejr- og Spejderhuset gerne hjælpe Jer til.

Derfor henleder vi i dette Øjeblik Jeres Opmærksomhed paa

1. *Den nye Udgave af Spejderbogen, ca. Kr. 3,75.*
   Skriv efter den.
   Den er dobbelt saa tyk som den gamle og stoppende fuld af Illustrationer og Ideer, I kan bruge og bygge noget selvstændigt op paa.
2. *Vor nye illustrerede Katalog over Lejr- og Spejderudstyr* (80 Illustrationer).
   Skriv efter den.
   Den vil give Jer et Indtryk af alle de nye Ting, vi foreløbig har fremskaffet til Jer.

Omstaaende ser I nogle af dem.

Skriv til os, hvis der ellers er noget, vi kan hjælpe Jer med.

Og lad mig saa til Slut stikke Hovedet frem af Hulen og ønske Jer allesammen et rigtig glædeligt Nytaar.

Jeres

Hulespejder.

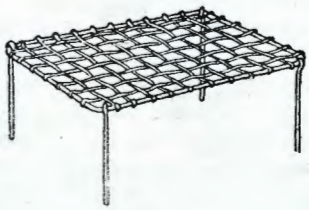

Stegerist Kr. 4.00.

Gilwell Kniv Kr. 9.25 og 10.00.
Buskmandsven Kr. 3.85.

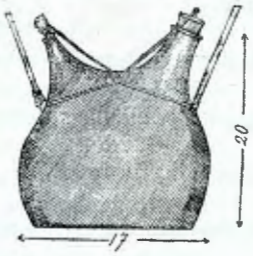

Sahara Model Kr. 6 00.

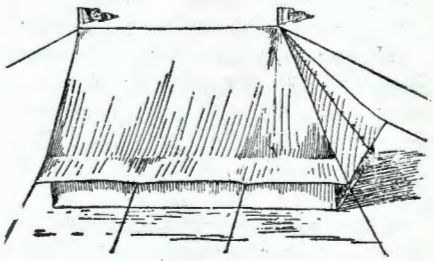

Cycletelt ($1^1/_2$--2 kg)
2 Mands Kr. 49.50
4 Mands - 67.00

Skriv efter vort nye illustrerede Katalog.

Porto maa vedlægges.

JULEKONKURRENCERNE

Vi fik virkelig Glæde af den Julekonkurrence vi udskrev — ikke at Deltagelsen ikke kunde have været større eller at vi fik alle de Besvarelser vi ønskede, men de vi fik var virkelig gode.

I *Konkurrence I* sejrede III. Nørebro med følgende Besvarelse:

I. *Den bedste almennyttige Idé til at skaffe sin Patrulje med i Jamboree-Lejren.*

Hele Sommeren havde jeg gaaet og ærgret mig over, at Spidsen paa vor Tropsstander var i en ynkelig Forfatning, men da Tropskassens Tilstand ikke var bedre, kunde vi ikke ofre de 13.50 Kroner, som Frk. Christensen elskværdigst meddelte os, at en ny Standerspids kostede.

Men i Oktober Maaned besluttede vi, at *nu* vilde vi lave den selv, laante Kolonnens Standerspids (børstede Støv og Spindelvæv af den), og brugte den til Model, og Resultatet blev over Forventning, — Spidsen var ikke blot »brugelig«, men da jeg viste den frem i »Lejrhuset«, viste den sig endog at være sælgelig! — Ved Forhandling naaede vi til en Overenskomst, der spaaede en gensidig god Forretning, og i Løbet af November Maaned har vi da leveret to Standerspidser, komplette med Topstykke og Lillie.

Det var jo meget opmuntrende, og vi besluttede da at lægge Fortjenesten paa dette Arbejde til Side til Hjælp til Deltagelse i 1924 - Sommerens Begivenhed: Jamboreen. Da vi imidlertid tænkte os, at der »muligvis« var en Grænse for Størrelsen af Afsætningen af Standerspidser, besluttede vi at overføre en Del af vor Energi paa Forarbejdelsen af andre lignende Metalarbejder, der ved Salg kunde give os en yderligere og mindre begrænset Mulighed for Fortjeneste, og det tror vi at have fundet i de under Konkurrence II — Julegaveting — nævnte Arbejder, hvorfra Overskudet altsaa ogsaa overføres til Jamboree-Fondet.

II. *Den bedste Samling Julegaveting, forfærdiget af en Patrulje.*

Vi indleverer hermed nogle, — af Drengene i Løbet af November Maaned i Patruljelokalet —, af Messing udførte Arbejder. De enkelte Ting har vi ladet støbe og derefter bearbejdet dem med File og Smergellærred før Afpudsningen med alm. Pomade.

EN ILANDDREVET

SØSTJERNE
Fot.: P. V. Møller-Hansen.

Vi har lagt særlig Vægt paa at finde nogle Modeller, der — samtidig med at de var lette at forarbejde — gør et baade net og solidt Indtryk, saa at Drengene selv kunde se, at Tingene virkelig egnede sig til værdifulde Julegaver, og vi har da ogsaa haft den Glæde, at samtlige Spejdere med Liv og Lyst har deltaget i Arbejdet, som har interesseret dem meget og stadig fortsættes.

Hidtil er Arbejdet udelukkende foregaaet i Patruljelokalet, men efter at Drengene nu har faaet en Del Øvelse, har vi tænkt, at den letteste Del, den sidste Afpudsning med Smergel og Pomade, skal ske hjemme, for at vi kan faa noget mere fra Haanden, og vi slutter med at lade Spejderne udføre *hele* Arbejdet hjemme i ledige Stunder, for ikke stadig at forlange en ekstra ugentlig Mødedag til *dette* Brug.

I & II.

Et Par Ord om Foretagendets økonomiske Side var maaske af Interesse, og hvis »Lejrhuset« ikke var een af vore Kunder, vilde vi med Glæde give de nøjagtigste Tal for Fortjenesten. Dog kan vi oplyse, at ca. 50 pCt. af vore Salgspriser er Arbejdsløn, og paa ca. 3—4 Timers ugentlig Hjemmearbejder vil hver Spejder kunne tjene ca. Kr. 2.50, hvilket i Løbet af 4—5 Maaneder vil kunne betale hans Deltagelse i Jamboreen (se under Konkurrence I), naar Afsætningen vil vedblive at være god.

Den Glæde, der hersker i Patruljen over vort Held med disse Arbejder, samt den Forstaaelse vi har mødt i »Lejrhuset«, har affødt en Energi, der sikkert vil blive til stor Gavn for Troppen, ikke alene ved at det bliver muligt for Spejderne selv at tjene til deres Deltagelse i Jamboreen, men ogsaa ved at Spejderne har forstaaet, at naar deres Deltagelse allerede nu er saa godt som sikret, saa maa de ogsaa allerede nu begynde at arbejde paa at faa Form over Troppen, saa den kan være bekendt at deltage i Spejdernes Olympiade.

Resultatet, vi ønsker at naa, er stort.

Men har vi ikke Lov at haabe? — Den 1ste November (og de foreg. 6 Md.) bestod Troppen af 6 passive Medlemmer, 1 Fører og 6 Spejdere, og *nu* af 14 passive Medlemmer, 1 Fører, 1 Assistent og 16 Spejdere samt en Flok under Dannelse, men vi vil og *vi skal videre frem!*

for
III. Nørrebro Trop
F. L. Ehrenreich.

I *Konkurrence II* sejrede:
Vedels Egnes 5. Patr.: En Samling udskaarne Træfigurer og en hel Middelalderby udskaaren og brændt i Træ, og
1. Absalons Trop: En Samling Nyttegenstande kunstnerisk udskaarne og malede.

I *Konkurrence III* sejrede:
1. Absalons Trops 1. Patrulje med følgende Besvarelse:

Patruljegoodturn.

Patruljen har henvendt sig til Provst Winther, og gennem ham faaet Adressen paa en nødlidende Familie (Mand, Kone og 3 Børn). Det er Patr.'s Hensigt at forsyne denne Familie med Brændsel i Juledagene og følgende Dage, saalænge som muligt; samt at give Familien Mad i Juledagene, og Klæder og Legetøj til Børnene, samt et Juletræ. Patr. vil skaffe dette til Veje ved at Drengene hos deres Familie samler saa meget sammen af nævnte Ting som muligt. Hvis det skulde vise sig, at Patr. er i Stand til at samle mere sammen end til at hjælpe een Familie, vil vi give det til andre nødlidende efter Provstens Anvisning; men dog saadan at vi personlig bortgiver det.

I *Konkurrence IV* sejrede
Poul Sprogøe, Vedels Egne, med den Patrulje-Vandre-Dagbog, vi bragte i December Nr. af Spejdernes Magasin.

Der uddeltes følgende *Præmier:*
III. Nørrebro: If I were a boy again.
Vedels Egnes 1. Patrulje: Spejderbogen.
1. Absalon: Standerplade.
1. Absalons 1. Patrulje: Spejderbogen.
Poul Sprogøe, Vedels Egne: Spejderbogen.

En indisk Dreng lever til sit 4. Aar mellem Pantere.

Som man vil vide, er Kiplings »Junglebogen« ikke blot og bar Fantasi. — Rundt omkring paa Jordkloden er nu og da opdaget Eksempler paa, at vilde Dyr har adopteret Menneskebørn og har opdraget dem i deres Midte. Lige før Krigen fandt man en lille Pige, der i ni Aar har levet mellem Aber, og nu fortæller »Morning Post«s Calcutta-Korrespondent en Historie, der bliver dobbelt interessant, fordi den baade handler om en virkelig »Mowgli« og en »Baghera« — Junglebogens sorte Panter.

Panterens Hævn.

For nogle Aar siden hændte det i Landsbyen Dhungi i det nordøstlige Indien, at de indfødte udenfor Landsbyen fandt to Panterunger, som de fangede og dræbte. Moderen kredsede i to Dage om Landsbyen, søgende efter sine Unger. Den tredie Dag stod en Kvinde ude paa Marken og arbejdede, og imens lagde hun sit Barn fra sig i Græsset. Pludselig hører hun et Skrig, vender sig om og ser Panteren løbe bort med hendes Barn. Moderen alarmerede straks Landsbyen, og Mændene begyndte en Forfølgelse af Panteren. De fandt dens Spor og fulgte det over Markerne og ind i Junglen, lige til Mørkets Frembrud jagede de; men saa maatte de give op. De antog, at Panteren havde ædt Barnet.

Mowgli kommer tilbage.

Godt og vel tre Aar efter denne Hændelse dræbte en Lystjæger en Panter i Nærheden af Dhungi, og han fortalte de indfødte, at Panteren havde haft to Unger, som han ikke havde faaet fat paa. Hele Landsbyen drog nu ud i Junglen og fangede de to Panterunger og — et Barn. Barnet blev straks genkendt af sine Forældre, der igen tog det til sig.

Fornylig kom en Englænder til Dhungi for at anlægge Veje. En af de Indere, han vilde leje til at arbejde for sig, nægtede at forlade Landsbyen og forklarede, at hans Kone var død; hvis han nu forlod Hjemmet, vilde hans »vilde Barn« atter løbe til Junglen.

Englænderen hørte saa Historien om Barnet og saa det selv. Hele Drengens Legeme var dækket af hvide Ar. Han havde først nu lært at gaa oprejst; kun naar han skulde bevæge sig hurtigt

løb han paa Hænder og Fødder og lige saa hurtigt som en voksen Mand.

Haand- og Fodfladerne var forsynede med tyk Hornhud, og Tærne dannede en ret Vinkel til selve Foden. Han var tynd, men med usædvanlig udviklet Muskulatur.

Hans Syn var daarligt (hvilket dog var nedarvet); men til Gengæld var hans Lugtesans højt udviklet.

Da han kom fra Junglen, bed og mishandlede han enhver, der kom i Nærheden af ham, og selv fangede han Fjerkræ og Fugle, rev dem i Stykker og aad dem. Men ellers havde han lært at spise Ris og Grøntsager, og om Natten sov han i sin Faders Hytte. Han var venlig overfor Menneskene i Landsbyen, og han kendte dem paa Lugten.

Det var Mowgli, der kom hjem til Landsbyen efter sin Barndom i Junglen hos Baghera. Om han kunde fortælle lidt om sine Oplevelser!

TULLES DUKKE

Tegninger af *Martin Allerup*

ODDERPATRULJEN PAA LANGFART

LE BRETON-MARTIN

(Fortsat)

Hyde, Føreren for Ravnepatruljen, havde valgt Forsyth til at spille Rollen som den forfulgte. De to Oddere, som skulde følge efter ham, var Bob Worthington og Gerald Heath. Senere vilde Kampen forme sig som en Kappestrid mellem alle Odderne og den udvalgte fra Ravnepatruljen.

Den Gade, der skulde være Udgangspunktet var roligt og fredeligt beliggende omtrent midt i Byen. Odderne skulde staa inde i en Gadedør i de 5 Minutter, som var givet Forsyth til at skaffe sig Forspring i. Hvis de ikke havde fanget ham inden en Time, skulde baade Jægerne og Vildtet vende tilbage til deres Udgangspunkt.

Alt var saaledes klappet og klart, og der var ingen af Drengene, der lagde Mærke til en skummel Fyr, der viste sig paa Skuepladsen lige inden Løbet skulde begynde. Percy var heller ikke let at kende i den Forklædning, han havde anlagt. Han slentrede op og ned ad Gaden uden at skjule, at han var meget nysgerrig. Der var ogsaa samlet en Del Mennesker fra Nabolaget.

»Pas nu paa, Bob og Gerald,« sagde Admiralen saa højt, at Percy ikke behøvede at anstrenge sig for at høre det, »det er jer, der skal følge efter Forsyth. Naar der er gaaet 2 Minutter skal du, Bob, vende tilbage og hente de andre, og saa skal I allesammen se at faa fat paa Flygtningen. Du Gerald slipper ham ikke af Syne, men hager dig fast ved ham som en Igle —.«

Percy havde hørt nok. Uden et Øjebliks Tøven løb han ned ad Gaden.

Det var sikkert ikke tilfældigt, at han traf en Mand i Sømandstøj. Han stod paa et Gadehjørne længere væk.

Det var Sleath. Da Percy gik forbi ham, hviskede han:

»Se ham Drengen derhenne med de blaa Øjne og den brakkede Næse, — nu staar han lige ved Siden af den gamle, som er ved at tale. Det er ham det gælder. Han er en af de første, der starter. Det er ingen Sag at kende ham igen.«

»Den skal jeg nok ordne,« lød det hviskende Svar. »Og saa kommer jeg efter Resten af Pengene i Aften. Vi sejler Klokken 6, hvis Vinden holder sig. Men hvis De ikke betaler, saa kommer jeg til at — —.«

Han greb haardt om Percys Arm.

»Hyss,« hviskede Percy ængsteligt, thi Sleath hævede Stemmen betænkeligt. »Jeg skal nok betale; De kan være ganske tryg.«

Derpaa slentrede han videre ned ad Gaden.

De fire Oddere, David, Harry, Maurice og Amos, og Admiralen trak sig ind i Gadedøren for at afvente Bobs Tilbagekomst. Startsignalet blev givet, og Forsyth styrtede af Sted i vild Fart skarpt forfulgt af Bob og Gerald.

»Saa, nu er Kampen begyndt,« lo Admiralen. »Det vil være flot gjort, hvis de kan hente Sejren hjem. Denne Forsyth løber glimrende, og han kender Byen lige saa godt, som jeg kender min Bukselomme. Hvis Bob er hurtig, vil han være her om en 5—6 Minutter. Gerald er i Grunden den, der har det vanskeligste Arbejde; thi Forsyth snor sig gennem Gaden som en Aal. Men Gerald har godt af at vise, hvad han duer til.«

Han tog sit Ur frem og fulgte Visernes Gang hen over den hvide Skive. Der gik 3 Minutter, der gik 4, 5 og 6; men stadig ingen Bob.

Admiralen begyndte at blive utaalmodig.

Drengene begyndte at blive urolige.

Nu kom Ravnenes Fører hen til dem.

»Jeg kan ikke forstaa, hvor Deres Søn bliver af; han kunde have været her for lang Tid siden.«

Admiralen skummede af Raseri.

»Jeg skal give den Laban, naar jeg faar fat i ham. Hvorfor i al Verden bliver han dog væk?«

»Det værste er, at Forsyth og Heath ikke aner, at Worthington ikke har faaet fat i den øvrige Del af Patruljen, saa de fortsætter bare. Jeg synes, det er bedst at sende de øvrige ud paa Sporet alligevel.«

Ti Minutter forløb, og Bob kom ikke tilbage.

»Det her begynder at blive alvorligt,« sagde Admiralen, og i næste Kapitel skal vi se at han desværre havde Ret i sin Paastand.

TREDJE KAPITEL.

Fanget.

Vi vil nu følge Bob Worthington paa hans Vej, da han sammen med Gerald var styrtet efter Forsyth, som var fast besluttet paa at vildlede sine Forfølgere fra Begyndelsen. Dette havde Percy Jodkins ogsaa gjort Regning paa, og som vi skal se, gik det akkurat som han havde tænkt.

Ved Enden af den smalle Gade, der var blevet valgt som Udgangspunkt drejede Drengen pludselig brat af til højre ned ad en lille Smøge, der førte ud til en af de større Gader.

Gerald og Bob for efter ham. De lagde ikke Mærke til, at Sleath og Landstrygeren ogsaa forsvandt ned ad samme Gade.

Omtrent tre og et halvt Minut senere kom Bob løbende tilbage ad den samme Gade for at hente Resten af Patruljen. Han brugte Benene efter bedste Evne. Jo hurtigere Odderne kom paa Sporet, des større var Chancen for, at de kunde faa fat i det Vildt, de forfulgte.

Der var ikke et Menneske at se i den halvmørke Smøge, men saa meget des bedre, thi den var saa smal, at det var meget vanskeligt for to Mennesker at passere hinanden, og Bob ønskede ikke at blive sinket.

Men hvad var det?

»Hjælp, hjælp! Kom og hjælp mig!«

Bob standsede pludseligt, og hans Hjærte bankede heftigt. Hans første Tanke var at lade som om han ikke havde hørt Raabet. Han brændte af Iver efter at komme tilbage til sine Kammerater. Raabet lod til at komme fra en smal Port paa Smøgens venstre Side.

Da kom han med et til at tænke paa den Paragraf i Spejderloven, som siger, at en Spejder først og fremmest skal gøre sin Pligt, selv om han af den Grund maa ofre adskilligt. Han maa til enhver Tid være rede til at hjælpe dem, der har Hjælp behov.

Det var nu klart for ham, hvad han havde at gøre. Der var øjensynlig en eller anden, der var i Fare eller som var kommet til Ulykke inde i Gaarden. Selv om Patruljen skulde tabe i Konkurrencen, saa maatte han gøre sin Pligt.

»Nu kommer jeg,« raabte han og for hen mod Porten.

Det var jo umuligt for ham at vide, at der inde i Porten stod to Mænd, en paa hver Side, at han gik i en Fælde, som omhyggeligt var blevet lagt for ham. Den ene af de to Mænd havde et Vaaben i sin ene Haand, et Vaaben af den allerfarligste Slags, naar dets Bærer forstaar at haandtere det. Det var en Sandsæk.

Percy udstødte et svagt jamrende Skrig, da Bob svingede ind gennem Porten. I samme Nu løftede den sømandsklædte Haanden, og Sandsækken faldt tungt paa Bobs Hovede.

Uden en Lyd faldt han om.

»Godt gjort,« mumlede Landstrygeren, »jeg haaber ikke, De slog for haardt, Sleath?«

»Nej, stol kun paa mig, hviskede Sleath. »Lad os nu bære ham op i det tomme Værelse. Han vaagner ikke for det første. Vi binder ham saa forsvarligt og derpaa ser vi at faa ham ud paa »Jane Seymond«. Det var ellers en let Maade at tjene de Penge paa, Herr Vilbraham.«

»Javist saa,« sagde Judkins; »men der er jo endnu flere Ting, der skal gøres. Lad os nu se at faa Fyren transporteret bort, saa bagefter skal De faa at vide, hvad De endnu har at gøre.«

De to Mænd slæbte den bevidstløse Bob op ad en skrøbelig, knirkende Trappe og lagde ham ned i Krogen i et lille, snavset Værelse. Saa tog Sleath noget Reb frem, og faa Minutter efter var Bob bastet og bundet. For at være helt paa den sikre Side fik han en Knebel i Munden.

»Nu maa De gaa ud og lede de øvrige Spejdere paa Vildspor,« sagde Percy. »De bliver ikke længe staaende, hvor de nu er. Inden ret længe vil de sætte sig i Bevægelse for at finde ud af, hvor deres Kammerat er blevet af. Naar De faar fat paa dem, sig saa til dem, at Percy og den anden løb i den modsatte Retning af den de virkelig slog ind paa. Imedens gaar jeg ud for at faa fat paa Vognen og Kassen. Naar vi uden paa Kassen sætter en Plakat, hvorpaa der staar »Møbler«, saa er der saamænd ingen der fatter Mistanke. Jeg antager, at de har fortalt Matroserne paa Skonnerten, hvad de har at gøre?«

»Selvfølgelig,« svarede Sleath, »dem kan De stole paa. De har begge to sejlet med mig i de sidste tre Aar.«

»Det er godt,« sagde Percy, »saa er det bedst, De gaar. Jeg vil vente paa Dem her.«

Sleath gik sin Vej uden at gøre Ophævelser. Per-

cy lo ondskabsfuldt, da han stod og saa ned paa den bevidstløse Dreng.

»Det har kostet mig mange Penge, dette her,« mumlede han. »Men lige meget med det. Jeg har længe ventet paa en Lejlighed til at betale dig alt det tilbage, som jeg skylder dig, Bob. Den velsignede Patrulje, og den gamle Idiot til Admiral skal faa sig en saadan Skræk i Livet, som de ikke før har haft. De maa anvende mere Fiffighed, end de er i Besiddelse af, hvis de skal komme paa Spor efter dig denne Gang. Og hvis de finder dit Spor, saa gynger du paa det vilde Hav. Du vil have udmærket af en lille Sejltur. Nej, jeg tror ikke, at »Odderne« har nogen som helst Chance for at vinde Spillet denne Gang.«

Det maa ogsaa indrømmes, at Percy havde lagt sine Planer med en Kløgt, der var en bedre Sag værdig.

Han havde været aldeles sikker paa, at Forsyth vilde løbe ned ad den smalle Gyde, og paa det Grundlag havde han lagt en Plan, der kun alt for godt var lykkedes for ham.

Det var nu en let Sag for Percy at faa fat i en Vogn og en stor Kasse med en Plakat mærket »Møbler«; thi han havde jo mange Penge til sin Raadighed.

Det saa virkelig ud til, at »Odderne« denne Gang kom til at trække det korteste Straa i Kampen mod Percy Judkins.

FJERDE KAPITEL.

Drengen i Lasten.

Bob kunde naturligvis ikke afgøre, hvorlænge han havde været bevidstløs. Da han kom til sig selv igen, kunde han ikke tænke sig, hvor han var. Det eneste, han var klar over, var, at han havde en skrækkelig Hovedpine, og at han laa i Bælgmørke.

Det varede imidlertid ikke længe, før han blev klar over, at han var om Bord i et Skib. Han mærkede tydeligt den rullende Bevægelse.

Saa huskede han med et det hele. Hvorledes han havde været med i Konkurrencen, at han havde hørt nogen raabe om Hjælp, og at han var løbet ind i den mørke Port. Men her svigtede Hukommelsen ham. Hvad der siden hen var sket, anede han ikke.

Han kunde i hvert Fald sige saa meget med Sikkerhed, at han befandt sig om Bord paa et Skib. Da det var kulsort omkring ham, sluttede han sig til, at han var blevet anbragt nede i Lasten. Han kunde høre Bølgerne slaa imod Skibssiden, og Lyden af Fødderne, der stampede mod Dæksplankerne, naaede ned til ham, og en stram Lugt af Tjære pirrede hans Lugtesans.

Men hvad i al Verden var Meningen med dette her? Dette Spørgsmaal stillede han sig atter og atter uden at kunne besvare det.

Pludselig gav han sig til at raabe af sine Lungers fulde Kraft.

Der gik nogle Minutter, uden at der skete noget. Saa hørte han hurtige Skridt paa Dækket, og et Øjeblik efter blev der taget en Luge væk lige over Hovedet paa ham.

Straks blev han ganske blændet af det skarpe Dagslys, men lidt efter, da hans Øjne var blevet vant til det, saa han et Hovede, der blev stukket ned gennem Hullet i Dækket.

»Naa, saadan,« hørte han en Stemme sige, »du har listet dig om Bord paa »Jane Seymon« for at faa gratis Transport, hva'?«

»Hvor er jeg henne,« spurgte Bob forvirret. »Hvad mener De?«

»Du er om Bord paa »Jane Seymon« fra Bristol, og jeg, Kaptajn Sleath, er Fører af Skibet. Du kan lige saa godt indrømme, at du har lusket dig om Bord.«

»Vi sejler da vel ikke nu,« spurgte Bob. »Hvor skal De hen, og hvor er vi nu?«

»Vi er et godt Stykke ude paa Søen og skal til Southampton,« lød Svaret. »Men kom nu op, saa vi kan se lidt paa dig.«

Bob kravlede op gennem Lugen og stod nu paa Dækket af en Tomaster, som for en frisk Brise stævnede fremad med alle Sejl oppe.

Paa Bagbords Side kunde han skimte Cornwalls Kyst som en tynd Taagestribe. Langt ude til Styrbord saa han Røgen fra en Damper. Omkring Mastetoppene flagrede Maagerne med lydløse Vingeslag. Luften var saa mild, at det godt kunde være ved Foraarstide og ikke Efteraar.

Bob trak Vejret dybt og længe. Naar alt kom til alt, saa var han ung og stærk, og hvad betyder et Slag i Hovedet paa en rask Dreng, især naar han er hærdet ved et sundt Spejderliv. Han saa op i Kaptajn Sleaths skumle Ansigt og sagde dristigt:

(Fortsættes).

HVORLEDES SKAL JEG BLIVE EN GOD LØBER?

Tegning af *Viggo Bang*

Den første gyldne Regel for enhver Løber over korte Distancer er den: deltag aldrig i Konkurrencer uden at være i Træning.

For det første er det absolut ikke sportsmandsmæssigt. Det har aldeles ingen Interesse for en trænet Løber at sejre over en utrænet og det giver ikke den trænede nogen Lejlighed til at vise, hvad han virkelig duer til. For det andet er det meget farligt for den utrænede Løber.

Løb over korte Distancer stiller store Krav til sin Mand. Det er en fortsat og koncentreret Anstrengelse fra først til sidst, og den, der uden Træning deltager i et saadant Løb, kan let paaføre sig en alvorlig og langvarig Skade.

Med Hensyn til Træningen er den første Regel denne; Løb aldrig under Træningen hele Distancen med fuld Fart. Løb allerhøjst ¾ af den paa denne Maade. Hvis du træner til et Løb over 60 m, saa løb de 40 m med fuld Fart, og træner du til 80 m, saa løb de 60 m o. s. v.

Paa den anden Side bør du ofte løbe længere end Distancen med ¾ Hastighed. Gør det f. Eks. engang hver Dag. Det styrker dig og gør dig mere udholdende.

Endvidere bør du aldrig gaa ud fra Omklædningsrummet uden at have masseret dine Arme og Ben. I modsat Fald kan du let forstrække en Muskel.

Men hvorfor nævnede jeg Armene? Jo, fordi Armbevægelsen spiller en meget stor Rolle ved Løb over korte Distancer.

Massage er nødvendig for enhver Løber. Hvis der ikke er en til Stede, der kan massere dig, saa maa du gøre det selv; men se at lære forinden hvorledes det skal gøres.

Ved de korte Løb er Starten noget af det allervigtigste. Alt afhænger saa at sige af den. Øv den derfor flittigt og se at finde hvilken Maade, du bedst kan starte paa.

Mens du venter paa Startsignalet, maa du ikke tænke paa noget som helst uden om dig, og fra det Øjeblik, Signalet er givet og til du naar Maalet, skal hele din Opmærksomhed, hver Tanke, hver Muskel være koncentreret om dette ene: at naa Maalet.

Blot du et Sekund beskæftiger dig med andet, vil det gaa ud over Farten.

Det er lige saa nødvendigt at foretage Opløbet som Starten paa den rigtige Maade. Hundreder af Løb er tabte,, fordi Opløbet har været forkert. Den hyppigste Fejl er, at Løberen sagtner Farten, naar han naar op under Maallinien. Fortsæt derfor altid Løbet med fuld Fart nogle Meter over Linien.

En anden Fejl er den, at Løberen kaster Hovedet tilbage og Armene i Vejret. Derved mister han let en Meter eller to, fordi Kroppens Vægt lægges bagude, mens det rigtige er, at Tyngdepunktet skal ligge foran Taaspidserne. Den bedste Maade at foretage et Opløb er at lægge Hovedet ned mod Brystet og svinge Armene fremefter paa samme Maade som en Fodgænger.

Med Hensyn til Føden, da bør en Løber spise god, enkel og nærende Kost. Han skal spise hyppigt, men kun lidt hver Gang. Alt for meget flydende er ikke anbefalelsesværdigt, og det er bedst helt at afholde sig fra Te og Kaffe.

ALLE SPEJDERE BØR EJE
DANMARKS MELODIER
I BLAAT KARTON (SMUKT INDB.). KR. 5,00. UDKOMMET PAA
C. 9243 — C. 9244 SKANDINAVISK MUSIKFORLAG VIMMELSKAFTET 43

bedre kan fordele sig. Spændvidden er ved en normal Todækker (Biplan) 11—13 Meter, medens Endækkere (Monoplaner) i Reglen har en Spændvidde af 8—9 m.

En Dobbeltdækkers Bæreplaner bestaar i Reglen af 4 Vingehalvdele, der to og to forbindes til en saakaldt Celle, der bestaar f. Eks. af en venstre Halvdel af øverste Bæreplan og venstre Halvdel af nederste Bæreplan. En Celle forbindes ved 4 Vingestivere samt en Staal-

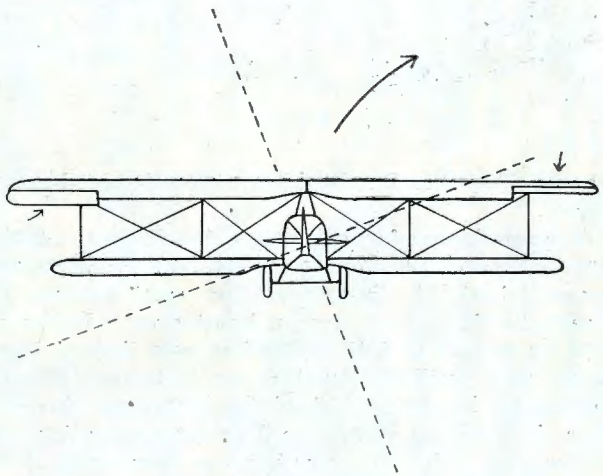

Fig. 8.

traadsdiagonalbespænding. Enhver Vingehalvdel bestaar af 2 Hovedbjælker, en Forbjælke og en Bagbjælke, hvis indbyrdes Afstand bestemmes af Vingerillerne, der igen fortil begrænses ved en Næseliste, bagtil ved en stramt udspændt Staaltraad. Parallelt med Bagbjælken findes der tillige en Hjælpe-Bjælke. Ved Biplaner er øverste Bæreplan forskudt et Stykke frem over det nederste, hvilket giver Føreren bedre Udsyn; endvidere er nederste Bæreplan et Stykke mindre end det øverste. Bæreplanerne er, for at Luftstrømmen kan komme til at udøve et Tryk paa disse stillet 3—6 Gr. skraat i Forhold til Baadens Flyveakse. For at opnaa denstørste Stabilitet i Luften har man givet Vingernes Stilling Form som et aabent V.

At Flyvemotorer er Cylindreneetaoinshrdlushrdlumf

Af Flyvemotorer anvendes der to Slags: den staaende Motor og Rotationsmotoren. Den staaende Motor er i Modsætning til Rotationsmotoren vandkølet ved Hjælp

er ligesom Vand i Besiddelse af den Egenskab, at den gør Modstand imod et Legeme, der bevæges hurtigt igennem den, naar altsaa det skraatstillede Bæreplan i Fig. II bevæger sig hurtigt afsted igennem Luften, støder det her paa store Luftmasser, der hobes sig op under det, hvorved der opstaar en bæredygtig Luftmasse eller Luftsøjle, der strækker sig helt nedtil Jorden og

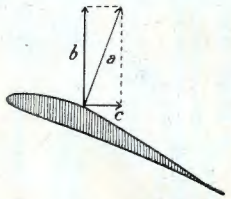

Fig. 3.

bæres af denne. Denne Luftsøjle brydes øjeblikkelig, naar Motoren »sættes ud«, altsaa i det Øjeblik da der ikke mere finder nogen Fremdrift Sted. Efterhaanden som Monoplanets Fart i horisontal Retning vokser, vokser ogsaa Trykket under Bæreplanerne og dermed Opdriften.

Lad os atter betragte et Aeroplan i Fremadfart (Fig.

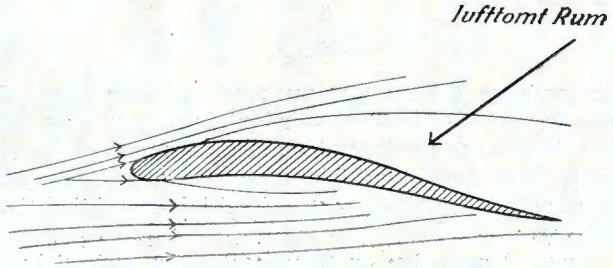

Fig. 4.

III), her repræsenterer Pilen a Trykket, der virker paa Bæreplanets Underside under Fremadfaten, og nu tegner vi atter Kræfternes Paralellogram, hvorved vi deler Kraften a i de to paa hinanden vinkelretstaaende Kræfter b og c, b betegner Opdriften, c betegner Bæreplanets Modstand under Fremadbevægelsen, for at der altsaa kan være Tale om Opdrift, maa Kraften c, altsaa Bæreplanets Modstand, naturligvis være overvundet.

Det er ikke alene Trykket paa Bæreplanernes Underside, som bærer Monoplanet oppe i Luften. Naar Bære-

*

planet bevæger sig igennem Luften, støder først forreste Kant af dette mod Luftmasserne og deler disse i to Dele, een, der gaar ned mod Bæreplanets Underside og komprimeres til en bæredygtig Luftsøjle, og een der gaar op over Bæreplanets hvælvede Overflade, hvis Linier den paa Grund af den stærke Fart ikke kan følge, hvorved der opstaar et lufttomt Rum, der igen har til Følge, at Monoplanet suges til Vejs (se Fig. IV). I tid-

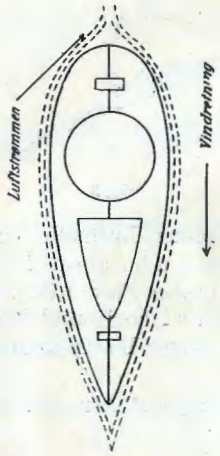

Fig. 5.

gevirkninger, medens man nu konstruerer Oversiden efter de aerodynamiske Grundsætninger, er man ved Konstruktionen af Undersiden mere og mere gaaet over ligere Tider lagde man ikke megen Vægt paa disse Su til at rette sig efter de rent mekanisk-konstruktive Fordringer.

Under Flugten har en Flyvemaskine en bestemt Luftmodstand, der kan sammensættes af Luftmodstanden af Maskinens enkelte Dele, saasom Bæreplanerne, Baaden, Motoren, Hulstellet samt samtlige Afstivningsdele o. s. v., man er ikke i Stand til at beregne denne Modstand nøjagtigt, men den er ca. $^1/_4$ til $^1/_5$ af Maskinens samlede Vægt, altsaa har en Maskine paa 1500 kg en Luftmodstand af ca. 300 kg. Heraf ser man tydeligt, hvor vigtigt det er at gøre Luftmodstanden saa lille som muligt for derved at opnaa en fuldkommen Udnyttelse af den kostbare Motorkraft.

Man har paa særlig dertil indrettede Laboratorier fundet, at den saakaldte Strømlinieform (se Fig. V) er den gunstigste, idet Luftstrømmen her kan forlade det paagældende Legeme uden Hvirveldannelse, derfor konstrueres alle Stivere o. l. med dette Tværsnit.

Tidligere benyttede man en aaben Gitterkonstruktion til selve Baaden, saaledes at Føreren og Observatøren sad fuldstændig udsatte for Luftstrømmen, nu derimod overtrækkes den færdige Konstruktion enten med

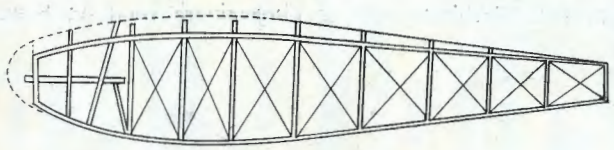

Fig. 6.

Lærred, Træ eller Dinaluminium, hvorefter det hele lakeres.

Flyvemaskinens fundamentale Del er Baaden, der tjener til Optagelse af Motoren, Bæreplanerne, Styreorganerne, Hjulstellet, Brændselsstoffet samt Føreren og eventuelle Passagerer. Baaden konstrueres i Reglen af Træ og bestaar af 4 Hovedbjælker, som ligger i Hjørnerne med vertikale Spanter, der bestemmer Hovedbjælkernes indbyrdes Afstand fra hinanden. Det hele faar sin Form og Fasthed ved en Staaltraadsdiagonalbespænding (Fig. VI). Spanterne er især stærkt konstruerede i Maskinens forreste Del, da Motoren jo er anbragt her, og denne Del derfor let udsættes for stærke Rystelser.

Paa Baaden er Bæreplanerne anbragt, hvoraf det nederste sidder paa selve Baaden, medens det øverste er anbragt paa en saakaldt Baldakin, der finder ovenpaa

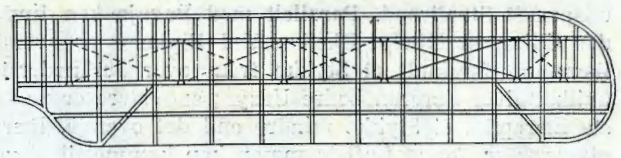

Fig. 7.

Baaden umiddelbart bagved Motoren. Bærefladerne er næstefter Motoren Aeroplanets vigtigste Del, deres Opgave er at optage Opdriften. Bæreplanerne udvikler sig mere og mere til lange, smalle Flader, der giver højere Flyvehastighed end tilsvarende brede Flader; men de sidste har dog den bedste Stabilitet, idet Kræfterne her

Dansk og udenlandsk Litteratur
Hurtigste Forskrivning. Subskriptioner modtages.

P. HAASE & SØNS BOGHANDEL
(fh. Lehmann & Stage)
Løvstræde 8 (overfor Postgaarden). Tlf. 5130 - 5178
Konto kan aabnes efter nærmere Aftale.

HANS HELMER

(Sluttet).

den, som fik Eriks Stemme til at skælve. Men skulde han virkelig lade en saadan Sejr gaa fra sig?

Da saa han pludselig sin Mor foran sig i Tankerne. Han hørte hende sige: »Men holder du da slet ikke af ham mere?«

Nu havde han helt standset Farten. Laa og traadte Vande... Og snart var han paa Vej ud til »Stenen« igen.

— Da Hans kom hjem fra den Teltlejr, kunde han glædestraalende fortælle sin Mor, at Turen havde været »overhyperfin i Kanten« — og at hun ikke mindst var Skyld deri!

NOTER

De franske Spejdere har gennem det danske Gesandtskab i Paris ladet forespørge om Skibslejlighed hertil under Jamboreen for 1000 Spejdere.

Captain Gidney vil efter det internationale Bureaus Bestemmelse blive Overdommer ved Konkurrencerne om Verdensmesterskabet i Spejderidræt.

Det checoslovakiske Spejderkorps har udbedt sig alle Oplysninger for snarest at kunne træffe Arrangementer til sin Deltagelse i Jamboreen.

Direktøren for det internationale Bureau Hubert S. Martin har i Julen gæstet København for at træffe de sidste Aftaler om Jamboreen til Sommer.

Ældre Numre
af
Spejdernes Magasin
kan saavidt Eksemplarer haves faas gennem
Spejdernes Boghandel,
Nørregade 15.
Navnlig anbefales vore Pakker med ældre Nr.
10 forsk. Nr. Kr. 1.00.

BESTILLINGSSEDDEL

Spejdernes Boghandel, Nørregade 15, bedes sende mig:

..... *Stk. Pakker Spejdernes Magasin Kr. 1.00*

..... *Pakker Postkort à 25 Øre + Porto 15 Øre*

..... *Lejrliv.*

..... *Engelsk Lommebog Kr. 1.00*

..... *Spejdernes Lommebog Kr. 1.50*

Beløbet Kr. ..... *følger vedlagt i Frimærker*

Navn .....

Adresse .....

Byens Navn .....

Hjemmet

Danmarks
POPULÆRESTE
UGEBLAD

54 Stkr. Sowjet-Rusland
og Randstater, alle forskellige, interessant historisk Samling, kun Kr 1,64 franco overalt Stort farvetrykt Frimærkekataiog gratis.
Frimærkehuset Hermes,
Klosterstræde 18.
København K. Tlf. Byen 900.

C. ØLLGAARD & GYLCHES
Frimærkehandel
Lille Kirkestræde 8 Telefon 3148
Specialitet: Skandinavien
Gamle Breve, Arkiver og Samlinger købes.

Spejd altid efter
Mærket **Tre Ben i Ringen,** naar De køber Sæbe! Dette morsomme lille Mærke er Garantien for, at De faar den ægte
Worning & Petersens
Xeroformsæbe.
Over alt – overalt!

Gl. Numre af Spejdernes Magasin à 10 Øre sælges. Nørregade 15, København. K.

C. V. STEENSTRUP
KNABROSTRÆDE 12
KØBENHAVN K.
TELEFON: CENTRAL 4554
TELEGRAM-ADR.: «APOLLOLYRE«

Stort Lager haves altid af
alle Musik-Instrumenter
for Spejder-Orkestre.
Reparationer udføres.

og denne Vægtskaal til Far

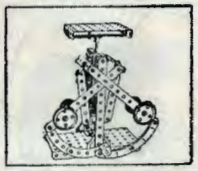

denne Garnvikler til Mor

denne Dukkevogn til Søster

Bygger Du selv denne storartede Kran!

Glæden ved Meccano bestaar af det store Antal nøjagtige Arbejdsmodeller, man kan bygge—alle forskellige, alle virkelige mekaniske Konstruktioner. Saavel ved Adskillelse af de engang byggede Modeller som ved Konstruktion af nye, forskaffer man sig megen Morskab. Drengene holder af at bygge med Meccano, fordi samtlige Dele tilhører Normaltypen og kan erstattes. Meccano Modeller er Virkeligheden, ikke enkelte Stykke Legetøj

MECCANO

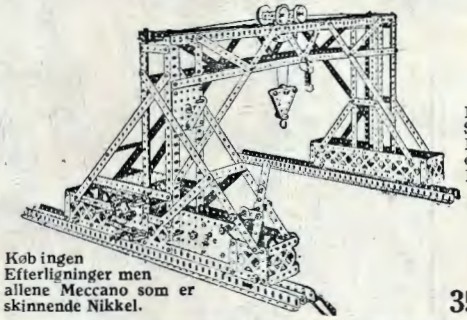

Æsker komplet fra Kr. 5·50
Faas i alle Legetøjsforretninger

Meccano Præmiekonkurrence
En glimrende Lejlighed til flinke, skarpsindige Drenge. Smukke Bægre og Medaljer for de bedste original Modeller. Forlang nærmere Oplysninger hos Deres Legetøjshandler eller skriv direkte til Meccano Ltd., Binns Road, Liverpool, England.

I alle Forespørgsler bedes angive **Dept. No. 39**

Køb ingen Efterligninger men allene Meccano som er skinnende Nikkel.

Generalagent:
Hr. F. Frémineur,
35, Rue de Mérode, Bryssel, Belgien

THORNGREEN

Vimmelskaftet 46-48. Telefon 4648
Hovedforhandler for Skandinavien
Speciel Meccano Afdeling. Alle Oplysninger gives

TRYKT HOS J. JØRGENSEN & CO. • IVAR JANTZEN